

தென் மொழி

‘இந்து மதம்’ எனும்
இழி மதம் ஒழிக !

மதத்தைப் போற்றும் மட்டம் மக்களே !
மக்களைத் தாழ்த்தும் மதம்உயர்ந் ததுவா ?
மதத்தைத் தவிர்க்கும் மக்களுயர்ந் தவரா ?
மக்களுள் பலரைத் தாழ்ந்தவர் என்னும்
மாபதம் கொண்ட மதமும் பெரிதா ?

— 5

மதத்தைத் தவிர்த்தால் கொதித்திடும் நெஞ்சம்
மலத்தைத் தலையில் சுமந்திட வருமா ?

இந்து மதமோ பார்ப்பன இழிமதம் !
சொந்த இனத்தையே சுட்டுப் பொக்கி
ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாக
வாயிலா மக்களாய் வாட்டி வதைக்கும்
கொடுமை மதம் அது ! கொடியவர் கூடம் !
கடுமைப் படுகுழி ! கயமையின் தொகுப்பு
சாதி சாதியாய் மக்களைப் பறுத்து
மோதி அழிந்திடச் செய்யும் முள்காடு !

— 10

(தெட்டர்ஸ் சி புதல் பக்கம்)

சவுடி : 17

தூஸு : 12

சிரியர் கூடுதல் சிறியர் கூடுதல்
பெருஞ்சித்திரங்கர் கூடுதல்

வீட்டு

கூடுதல்

உத்ர வந்த ஈஸ்டரின்.

ஓ : 854 : தன்னிலையழிந்து, தமிழ் மொழி மறந்து, இனமான மழிந்து தாங்கெட்டு நிற்கின்ற தமிழர்க்கே, தன்னிலையுணர்த்தி, தளித்தமிழ் பயிற்றி, இனமான முணர்த்தி, நல்லறங்காட்டி நிற்கின்ற தமிழ் ! தமிழ்வாழ, தாமிழ் மண்சிறக்க, தமிழர் நலம் செழிக்க நீவிர் நெடிது வாழ விழைகின்றேன் !! நும் அறிவும், ஆற்றலும், “மொழி” என்றும் எல்லோக்கோட்டிற்குச் அடைப்பட்டு வீட்டென்ற முற்றிலும் முரணை முடிபினைக் கொண்டிருந்ததெனினே, “இந்து மதத் தினின்று தமிழர்கள் ஒட்டு மொத்தமாக வெளியேற வேண்டும்” என்ற தலைப்பிட்டுத் ‘தென்மொழி’ (சுவடி : 17, ஓலை—10)-இல் வந்த சாதி மதவிமன்ற சாக்கடையில் புழக்கவளை நானும் உழன்றுவரும் தமிழர் தம் அறிவுக்கண் திறக்க, தமிழர்தம் வாழ்வு சிறக்க, புதியதொரு தமிழ்க் குழுகாய் அமைப்பிற்கு வழிவகுக்கும் எழுச்சிமிகு. புரட்சிக் கருத்துகளைக் கொண்ட தங்களின் அரிய படைப்பு என் முடிபினை மாற்றியமைத்துட்டது என்பதையொளியிடுவதன் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கூடியப்பட்டுள்ளன. இதுகாறும் தங்களைப் ‘பாவலைரை ரூபரூபரூபரைச்சித்திரானா’ என்றுதான் மிகப்பொதுவாகக் கருதி வந்தேன். ஆனால் தாங்கள் தமிழர் குழுகாயத்தில் மறுமலர்க்கினை ஏற்படுத்த அறிவுத் தந்தை ஜ்யா வழித் தோன்றலாக, தமிழ்க் குழுகாயப், புரட்சித் தலைவராக, அறிவுப் புரட்சிப் பாவலராக, குழுகாயப், பொருளியல், சாதி, மத ஏற்றுமதாம்புகள், வேற்றுமைகள் ஒழிந்த, அறிவுமணவுக்கமழும், சமிந்றி மெய்யமை தழைத்தேங்கும் புதிய தொரு தமிழ்க் குழுகாயம் சமைத்திடக் ‘கெஞ்சுவதில்லை பிறர்பால்...’ என்று தோன் தட்டிப் புறப்பட்டுவிட்ட ‘புரட்சித் தமிழராக’தொன் எனக்குத் தோற்ற மனிக்கின்றீர் !! தங்கள் புரட்சித் திருப்பணி தொடர்டும் ! சாதி, சமயம் அழியட்டும் !! புதியதொரு சமெந்றித் தமிழ்க் குழுகாயம் மலர்டும் ! — பொ.வரகுதேவன்,பெங்கனூர்-23.

ஓ : 855 : இன்றைய சூழ்நிலையில் தமிழகத்தில் தமிழர் நலம் ஒன்றையே கருதிச் செயல் பட்டு வரும் ஒரே இயக்கமாம் திராவிடக் கழகத்தின் கும்பகோணம் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு தொக்க உரையாற்றியது கண்டு பெருமதிழ்ச்சியடைகிறேன்..... நெடுநாட்களாக நான் என்னியது ஈடுறியின்னது. நான் தங்களிடம் வேண்டிக் கொண்டதும் அதுவே; கழகத்துடன் உங்கள் தொடர்பும் நெருக்கழும் இன்னும் நெருக்கமாகட்டும். அதனால் தமிழ் நாட்டுக்கும் தமிழ்க் குழுகாயத்திற்கும் விடிவுக்காலம் விரைவில் வந்துள்ளும், விரைவில் தாங்கள் ஒருசெய்தித்தான் தொடங்க வேண்டும். அப்பொழுது நான் உங்கள் பணி சிறப்பையூம், — க. பழனியப்பன், திருச்சி-1.

ஓ : 856 : ஜ்யா, காமத்துதையே நடவாக வைத்துத் தமிழ் மன்னின் ஜீனாகுர்களைக் கெடுத்து, அவர்களின் அறிவுக் கூர்மை வைக் கூர்மழுங்கச் செய்து வரும் இதழ்களுக்கு, இடையிலே தமிழ் மனம் வீசி, மொழியுணர்வெனும் உட்ட உணவையூட்டி, தமிழ் மன

(அட்டைப் பாடல் தொடர்ச்சி)

ஒருவன் தாழ்த்தவன் ஒருவன் உயர்ந்தவன்
ஒருவன் கடவுள் ஒருவன் கீர்மகன்
என்னும் ஆயிரம் இழிவுகள் செய்யும்
சின்ன யனத்தின் சீழ்டறை புழுக்குளம் !

வாயிலில் பலஸை நிறுத்திவழி மறைக்கும் — 20
கோயிலில் உள்ள கடவுள் எல்லாம்
பார்ப்பார்க்கு மட்டும் பாட்டன் உறவா?
ஊர்ப்பிற்க் கெல்லாம் உதவாப் பதைகளா?
எந்த வாயினால் ‘இந்து’ மதமெனும்
சொந்தப் பாழ்மதம் உயர்வெனச் சொல்லுவீர? — 25

எங்கோ ஒருவன் இழிநிலைப் பாவலன்
பெண்டுகள் நக்கும் வண்டு மனத்தவன்
'ஆர்த்த மூன்றாடை இந்து' மதம் எனும்
சொத்தைக் கூற்றறைச் சொல்லி இளிக்கிறீர் !

அளைவர் முன்னம் அறைக்கவு கின்றேன் ! — 30
புதைவரை இல் லை ; பொய்யுரை இல்லை !
'அர்த்த' மூன்றாதா 'இந்து' எனும் அழிமதம் ?
பித்தக் குடியனின் பிதற்றுரை மெய்யா?

ஏற்றமென போரே 'இந்து' மதமெனும்
நாற்றங் சாய்க்கடை நச்சுப் பொய்கை — 35
மக்கள் வாய்க்கை நலத்துக் குதவுமா?
ஒக்க அதனுள் இருத்தலும் ஒப்புமா?

'வேதம்' 'புராணம்' 'இதிகா ச'மெனும்
தீதுரைத் தொகுப்புகள் தீண்டாமை நீங்க
வழிவகை செய்யுமா? வாழ்வை உயர்த்துமா? — 40
இழிவகை உரைகள் இனியும் பொருந்துமா?

ஒரினம் சிழைக்க கௌ உதவும் அற் ஸ்ரீலக்களின்
வேறினி லங்கே வேற்றுமை முளைத்தது?
மக்களை நூறு பிரிவுக ஓரக
ஒக்க 'வகுத்திடும் நூல்களும் உயர்வோ? — 45

'இந்து மதம்' எனும் இழிமதம் ஒழிகி !
தத்தம் முயற்சியால் தனிவாழ்வு பெறுக !
மதமும் சாதியும் மாய்ந்துபோ கட்டும் !
புதுமை அறவியல் பூத்துக் குலுங்குக !
பொதுமை நிலவுக ! புதுக்குக, உலகையே ! — 50

“கெஞ்சுவதில்லை பிறப்பால்! அவர்களைப் பேட்டினுக்குறு
அஞ்சுவதில்லை; மொழியையும் நாட்டையும் ஆசாலை
துஞ்சுவதில்லை;” எனவே தமிழர் தோன்னாற்றால்
எஞ்சுவதில்லை உலகில் வரும் எதிர்நின்றே.

[திருவனம் தி. பி. 1980 (1959)]

நூர்மீமாறு
மொழி—இனம்—நாடு.

நம் முச்ச, தோக்கம், கொன்கை, முயற்சி!
இத்தால் ஒன்றுக் கிழக்குப் பலரை கீழ்க்கண்ட தீர்த்தவாரங்கள் கிழக்கே
வேண்டும். தீர்த்தவாரங்கள் தீர்த்தவாரங்கள் முன் பூசு
கூறு அலக் கொடுக்கவூறு அவர்களை சிட்டு விலகவே மூஷ
யாது. முன் பூசுவதை அலுவலகங்களும் அவர்களை விட்டு
வேலாடுவன. ஆரீயப் பார்ப்பனரின் வஞ்சலத்திலிருந்தும்
வேலாடுவனயீர்கள் ரூபம் சீர்கள் அடியாது. அந்தவாயை
பார்ப்பவீர் சிடிபுகளிலிருந்து சீரும் பிளாடுவன, தமிழ்
பொதி தூய்யையறுது; சீரும் தங்காட்டங்களுது தீர்த்தால் ஒன்
விரைவு கடைய அடியாது. எனவே, கீர்தி தோத்தியீற்று,
ஏற்படுக்கன்னியீற்று. ஆரீயப் பார்ப்பனயீர்களின்றும் விடு
பட வேண்டுமென்று, ஓரால் இத்தீய வரியங் சிடுபுகளின்றும்
ஒப்பட்டேயானவை வேண்டும். ஆலவே, தமிழக ஸ்ரூதிமூலங்கள்
நால் பூர்ணமாக, தோக்கம், கொன்கை, முயற்சி என்று கீழுள்
ஒப்பிவாடுவரும் உணர்வும் வேண்டும்.

பொறுப்பாசிரியர்: பெருஞ்சித்தீரனுச்

புறப்பாசிரியர்கள்: தென்மொழி மூல்லைவாண்டு (சிங்கை),
தென்மொழி மறை. நித்தலின்பனுர், தென்மொழி ந. முத்துக்
குமரனுச். அமைச்சர்: அழ. இளமுருகன். அறி. இ.

(பெயரின்றி வரும் அஜைத்துப் படைப்புகளும்

பொறுப்பாசிரியரால் எழுதப்பெறுவன.)

சுவடி: 17] தி.பி.டயிகட கடகம் (துலை-ஆகத்'81) [தீவு : 12

**மதம் பெரிதில்லை;
மக்கள் நலமே பெரிது!**

கிண்ட நெஞ்காலமாக அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டுக்
விடந்த ஒரு குல காக்கன், அணை மயில், அவர்களை
அப்படி அடக்கியும் ஒடுக்கியும் வைத்திருப்பது இந்து மதமே என்று கண்டறிந்து அம்
மதக் கட்டுக்களிலிருந்து தங்களை உடைத்துக்
கொண்டு, பொதுநிலைச் சமவாய்ப்புக் காற்றை நுகர்வதற்கென்று,
வெளியேறிப் போகின்ற செய்தி பரவலாக வந்து கொண்டிருக்கின்றது. நெல்லையில் உள்ள மீனுட்சிபுரத்து மக்கள் இதைக் கடந்த
பிப்சவரி மாதம் தொடங்கி வைத்த பெருமையைப் பெற்றுள்ளார்கள்.

அவர்களைத் தொடர்ந்து, இராமநாதரம், மதுரை, தஞ்சை, வடவார்க்காடு, புதுவை, செங்கலூநிப்பட்டு ஆகிய தமிழ் நாட்டுப் பகுதிகளிலிருந்தும், குசாரத்து, தில்லி, பெங்களூர் முதலிய பிற வட நிலப் பகுதிகளிலிருந்தும், தாழ்த்தப்பட்டுக் கிடந்த மக்கள் இந்து மதத்தினை ரூ அணி அணியாக — நூறு நூறுக - ஆயிரம் ஆயிர மாக - வெளியேறிக் கொண்டுவருகின்றனர். இந்து மதத்தை விட்டு வெளியேறியவர்கள் வேறு எந்த மதத்தில் சேர்ந்திருக்கின்றனர் அல்லது சேந்கின்றனர் என்பது பற்றி நாம் கவனிப்படத் தேவை யில்லை. அவர்களும் மற்றவர்கள் கோல் மக்களாக மதிக்கப்பட வேறு எந்த மகம் வாய்ப்பளிக்கின்றதோ, அதில் அவர்கள் சேர்டும்; அல்லது சேராமல் போகி டீப. அஃது அவர்களைப் பொறுத்த செய்தி. கணவனின் கொடும் தாளது மண விலக்குக் கோரும் ஒரு பெண், வேறு மணம் செய்து கொள்ளப் போகிறார் அல்லது மணம் செய்யாமலேயே வாழப் போகிறார் என்பது அவளைப் பொறுத்த செய்தி. அதில் தலையிட பண்விலக்குத் தாரம் நடுவர் உள்பட வேறு யாருக்கும் உரிமையில்லை. இந்த வகையில் உணர்ந்தோ உணர்ரா மலோ. நாம் கடந்த மேமாதத் தின்மொழி பில் எழுதிய, 'இந்து மதத்தினின் ரூ தமிழர்கள் ஒட்டு மொத்தமாக வெளியேற வேண்டும்' என்ற ஆசிரி வூரைக் கருத்தும் வேண்டுகோளும். காலத் தேவையால், நன்கு செயல்பெற்று வருகின்றன. இந்த வகையில், இவ்விந்து மதச் சரிவை நம்மினும் மேலாக வேறு எவரும் வரவேற்று மகிழ்ந்திருக்க வியல்து.

மினுட்சி குத்திலும் அதையுத்துப் பிற ஊர்களிலும் நிசம்ந்த இவ்விந்து மத வெளியேற்றங்களைப் பற்றிப் பலரும் பலவகையான கருத்துகளையும் கற்பணக்களையும் அவ்வப்பொழுது, தங்கள் தங்கள் மக்களாகச் சீக்கும் அறிவு வளாச்சிக்கும் ஏற்ற வகையிலும், விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு ஒத்த முறையிலும், கூட்டங்களில் உணரகளாகவும், செயதித்தாள்களில் அறிக்கைகளாகவும் வெளியிட்டு வருகின்றனர். இந்த நிசுயில் அவாகளின் மதப் பித்தங்களும், முடக் கொள்கை களும் நன்கு வெளிப்பட்டு வருகின்றன. சிலர் இந்த மதமாற்றத்தைக் கடுமைடான சொற்களால் கண்டித்துள்ளனர். சிலர் இதற்கு இழி வான நேடுக்கங்களைக் கற்பித்துள்ளனர். சிலர் இம் மதமாற்றத்தினால் ஏற்படும் தீமை நன்மைகளைத் திறனுய்வு முறையில் வெளிப்படுத்தி யுள்ளனர். இவர்களுக்கிடையில், மத அடியார்கள் பலருங் கூடி, மதம் மாறியவாகளின் புண்பட்ட நெருச்களில் பொதுமைப் புனுக்கத் தடவியுள்ளனர். வேறு சிலர் அவ் வாழ்வறிபா மாந்தர்களைத் தம் வய்க்கு வந்தபடி சாடியுள்ளனர். இன்னுஞ்சிலர், மாணங்கருதி மத விலக்கீடு செய்த அவர்களை நோக்கி 'அவர்கள் எங்கிருந்தாலும் தாழ்த்தப் பட்டவர்களே' என்று மணம் நோகப் பேசி புள்ளனர். இந்திலையில், ஒரு சில நல்லவர்களே அவர்களின் இத்தகைய போக்கை வரவேற்று வாழ்த்தியுள்ளனர். அண்மையில் தவத்திரு சுன்றக்குடி

யடுகளார் ‘மதமாற்றத்தைத் தடுக்க சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும்’ என்று மாநில, நடுவண் அரசுகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பது பொருளாற்றது; நன்றாக ஆராய்ந்து பாராதது. இந்து மதம் என்பது தமிழர் மதமன்று என்னும் வரலாற்று உண்மையை எண்ணிப் பாராதது. வேண்டுமானால் அவர்க்குத் துணிசிறுக்கும் மானால், சாதி வேறுபாடற்ற தமிழர் மதத்தை அவர் வேறு பிரித்துக் காட்டி அதில் மதம் மாற்யவர்களைச் சேரச் சொல்லி அமைப்பு விடுத்திருக்கலாம்.

பொதுவாக, மதம் என்பது நாமெல்லாம் விதந்து பேசுமாலிற்கு அத்தனை உயர்ந்ததன்று என்றாலும், மிக வலிந்த ஒன்று. பொது மக்களைக் கட்டுப் படுத்தும் ஒரு கட்டமைப்பு. ஒரு பெரிய நம்பிக்கை வலில். நாம் விரும்பாமலேயே வீழ்ந்து கிடக்கும் ஒரு படுசீசற் றுப் பள்ளம். அதை ஒரு கடவுள் கட்சி என்றுங்கூட விளங்கிக் கொள்ளும் படி கூறலாம். இக்கால் உள்ள திரைப் படங்களுக்குள்ள கவர்ச்சியும் விளம்பர ஆராவாரங்களும் மதங்களுக்கு உண்டு. திரைப்படங்கள் மக்களைப்பொடியே நன்சாக்கும் வகையில் வளர்ந்து சிறந்து வல்லமை பெற்றாலும், அவற்றை எப்படி ஒழித்துவிட முடியாதோ, அவ்வது ஒழிப்பது எவ்வளவு சடினமோ, அப்படி மதங்களையும் ஒழித்துவிட முடியாது; அல்லது ஒழிப்பது அவ்வளவு கடினம். இன்னுஞ் சொன்னால், இக்காலத்து அரசியல் கட்சிகளைப் போன்ற வகையே மதங்களும். கட்சிகளை ஒழிக்க ஒழிக்க வேற்கிறு வடிவில் அவை எள்ந்து கொண்டே வருவது போல், மதங்களும் ஒன்று ஒழிய அல்லது மறைய வேற்குறன்று தோன்றிக் கொண்டே வரும். இக்கால் புது விளம்பரங்கள் பெற்றுள்ள ஐயப்ப மதம், முகாம்பிகை மதம் போன்ற புதுக்கடவுள் கட்சிகளை நோக்குகின்றவர்களுக்கு நாம் சொல்வதன் உண்மை விளங்கும்.

இத்தகைய மத அமைப்புகள்தாம் மக்களை முதலாக வேறு பிரித்தன. மத அமைப்புகளை ஒட்டியே சாதியமைப்புகள் வளர்ந்தன. அவையும் ஏற்கனவே மதங்களால் பிரிந்து கிடந்த மக்களை மேலும் வேறு பிரித்துப் பிளவுகளைப் பெரும் பள்ளங்களாக ஆக்கின. அவ்வாறு பிரிக்கப் பட்ட பல்வேறு மத, சாதிப் பிரிவுகளில் தங்களை உறுப்பாக்கிக் கொள்ளாத பல கோடி மக்கள் அந்தப் பிளவுகளிலும் பள்ளங்களிலுமே வீழ்த்தப்பட்டு அழிக்கப்பட்டனர். மக்கள் நம்பிக்கையின் மேலும், மட்மைகளின் மீதும் கட்டப்பட்ட மதங்கள் என்னும் இச் செயற்கைப் போனி அமைப்புகள், வலிந்த சீசல்வழும் ஆளுமையும் உள்ளவர்களின் கைகளில் சிக்கியவுடன், ஆவை மேலும் வலிவடைந்து, சட்டங்களாகவும், அரசுகளாகவும் உருவெடுத்தன. இந்த வகையில் மதங்கள் இவ் விலகைபே கட்டி யானுகினர் வல்லமை பெற்றன. அதன்பின் மக்களின் எந்தவிவாரு இதவையும், மாறுதலும், இம் மதங்களை யொட்டியே சிந்திக்கப்

பெற்றன ; செயல்படுத்தப் பெற்றன. தொடக்கத்தில் ஒரு சில கற் பளிக் கடவுள்களுக்காக உண்டாக்கப் பெற்ற மதங்கள், இவ்வாறு வலுப்பெற வலுப்பெற, பிஸ்னர், புதுப்புதுக் கடவுள்களையே படைத்து வெளிவிற்பனைக்கு அனுப்பும் பட்டறைகளாக மாறின. ஒர் உருவாக்கத் தொழிற்சாலையிலிருந்து வெளியேறும் பல பண்டங்களை விற்பனை செய்வதற்குரிய விற்பனைக் கூடங்கள் பல ஏற்படுவதைப் போல, புதிது புதிதாக உருவாகி வெளிவந்த கடவுள் மதங்களுக்கும் மடங்கள் போலும் மத வாணிக்க் கூடங்கள் உருவாயின. கட்சி அலுவலகங்களைப் போல், அவையும் சட்டத்திட்டங்களையும் நெறி முறைகளையும் உருவாக்கின. அவ்வும் மதங்களின் பண், அதிகார, ஆட்சி வலிவுகளுக்கீற்று, அச் சட்ட திட்டங்களும், நெறி முறைகளும் மக்களைக் கட்டுப்படுத்தன ; அவர்களைச் சிந்திக்க விடாமல் அறியுப் போக்கிற்குத் தடையிட்டன. மன ஒருமையை வளரவிடாமல் மன வேறுபாடுகளை - தாழ்ச்சி உயர்ச்சிகளைக் கற்பித்தன ; கடைப் பிடித்தன. மத வரலாற்று நூல்களில் இவற்றை நெடுகலும் பார்க்கலாம்.

இவ்வாறு வளர்ந்து விட்ட உலக மதங்களுக்குள் இந்து மதம் என்பது, ஆரியப் பார்ப்பனர்களுக்காகவே வளர்த்துக் கொள்ளப்பட்ட, தூர் நிரமிய ஒரு மதமாகும். வேதமதம் என்னும் நச்ச விதையைச் சுற்றியுள்ள சதைப் பகுதியே இந்து மதம் ஆகும். இந்தச் சதைப் பகுதியை மூடிப்புள்ள தோல் மிகக் கவர்ச்சிபுடைய வண்ணப் பூச்சுகள் கொண்டது ; இவ்வண்ணப் பூச்ச ஒன்றினுலையே மனம் மபங்கிப் போகும் படிக்காத ஏழைப் பொதுமை மாக்கள் இந்நாட்டில் ஏராளம்! தோல் வண்ணத்தால் கவர்ச்சியுற்று, இதன் சதைப் பகுதியைச் சுவைப்பவர்களுக்கு ஏற்படும் மதிமயக்கமும், மத பெறியும் மிகுதி! அதன் இனிமையான இன்பவெறி நுகர்ச்சியிலிருந்து அவர்கள் மீவெதன்பது அரிதினும் அரிது! ஆனால், அதையும் வேறு பிரித்துணர்ந்து, தன் ஆயவற்றினால், தான் யார், இவ்வுலகம் எது, தன் தோற்ற மாற்ற வாழ்வு வளர்ச்சிக்கு என்ன பொருள் — என்பதை பற்றி யெல்லாம் பகுத்தறிவு வழியினும் மெய்யறிவு வகையினும் உய்த்துணர்ந்து கொண்டு, மேலே செல்பவர்கள்தாம் அவ் விந்து மதத்தின் நச்ச விதையையும் அதன் தீப நோக்கங்களையும் நன்கு உணர்ந்து கொள்ள முடியும். இந்து மதத்தின் நச்ச விதை அது போன்ற நச்சத் தன்மை கொண்டவர்களுக்கு மட்டுமே வாழ்வளரிக்கக் கூடியது. மற்ற அனைத்து மாந்தப் பிரிவினரையும் வேறுத்து. அடியோடு அழித்தொழிக்க வல்லது. அந்த மூல விதை எந்தச் சூழ்விலும் முளைக்கக் கூடியது. எந்த மண்ணிலும் வராந்து செழிக்கும் திறம் சான்றது. அது வேறஞ்சறிய நிலத்தின் அண்டை ஆயவில் வளர்ந்து பட்டரும் செடி கொடிகள் : அணைத்தையும் தனக்கு எருவாக்கிக் கொள்ளும் வலிமை பெற்றது. அதனால்தான் அந்த வேதமத நச்சக் கூடி, முன்னாரே இந்நிலத்தில் பற்றிப் படங்கள் வர்த்து செழித்திருந்த புத்தம், சமணம், உலகாயுதம், சாருவாகம்,

சாங்கியம் முதலிய உயர்ந்த கோட்பாடுகளைக் கொண்ட மதங்களின் சாரங்களை யெல்லாம் முற்ற உறிஞ்சிக் கொண்டு, இந்து மதம் என்னும் பெயரில் இப்பொழுது வானளாவிச் செழித்து வளர்ந்துள்ளது. பொதுவாகவே ஆரியம் தன்னைச் சூழ்ந்த அனைத்துத் தனிநிலைச் செழிப்புகளை யெல்லாம் தன் வயமாக்கக் கூடியது. அந்த ஆரியத்தின் அப்பட்டமான நச்சக் காடே இந்த இந்து மதம். மற்ற பார் இந்து மதம் என்பது எவ்வகை மாந்த முன்னேற்றத்திற்கும் சிறிதும் பயன்பட வாது. மாந்த இனத்தைபே கட்டமிக்க வல்ல இக் கொடிய மதம், அடித்து நொறுக்கப்பட வேண்டிய காட்டு விலங்கு! கட்டுப் பொக்கக்கப்பட வேண்டிய ஒரு நச்சக் காடு! தூர்த்து முடு ஓவண்டிய ஒர் அறியாமை நச்சுப் பொய்கை! மக்களை முன்னேற விடாமல் மடமைச் சேற்றில் புதைந்து போகச் செய்கின்ற படு சேறு நிறைந்த ஒரு சாப் பானத்காக்கு! இத்தன்மையுள்ள இந்து மதத் தினினரு வெளியேறுவதற்கு மிகக் தன்மான உணர்வும், வெட்டிச் சலுகைகளைத் தூவென்று காரித் துப்பி பெற்கின்ற பற்றற்ற துணிவும், வாழ்க்கை என்பது இதுவென்று தேர்கின்ற மனவிளக்கும் வேண்டும். அவ்வது தங்களை வெளியேற்றிக் கொள்ளுகின்ற உள்முகத் தாக்கங்களாகிலும் நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும்.

இக்கால், மீண்டுமிபுரங்களில் உருவாகி வரும் மன-மத-மாற்றங்கள், நாம் இரண்டாவதாகச் சொன்ன உள்புகத் தாக்கங்களாலேயே நிகழ்ந்துள்ளன என்பது, அம்மக்களின் வாய்மை | உரைகளை வேலேயே யெய்ப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது. ‘பொருளாசையால் அன்று ; பொருள் இல்லாமையாலும் அன்று; ‘தாழ்த்தப் பட்டவர்கள்’ என்ற நிலையால் நாங்கள் பட்ட கொடுமைகள், துண்பங்கள், இழவுகள், தாழ்வுகள் — ஏ தலியவற்றை இனியும் நாங்கள் தாங்கிக் கொண்டிருக்க முடிபாது; எங்கள் தன்மான வுணர்வு அதற்கு இடங்கொடுக்க வில்லை’ என்று, அங்குச் சென்று, அவர்களின் மறுவுணர்களுடன் விளையாடிய அமைச்சர்கள், தலைவர்கள், படத் (!) தலைவர்கள், இதழ் சிரியர்கள், அதி காரிகள் பொதுநிலைத் தொண்டர்கள் முதலிய அததனாப் பேர்களின் செவிகளிலும் மனங்களிலும் மண்டைக் கொழுப்புகளிலும் உறைக்கு மாறு அறைந்து கூவி அழுது அழற்றிப் புலமயியிருக்கிறாரனார்.

அவர்கள் துணிந்து விட்டனர். நடைதொடங்கி விட்டனர் ; ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாய் ஆடுமாடுகளைப் போல் அழுத்தி வைக்கப்போட்ட பள்ளம் படுகுழிகளில் ருந்து, கையூன்றி, மார்பால் வலித்து, கால்தூக்கி நின்று, சாதிவேறுபாடற்ற, மேடுபள்ளங்களற்ற, சம வெளிகளை நோக்கி, நிகரமை வாழ்வு முச்சக் காற்றை உள்வாங்கும், அங்காந்த நெஞ்சடன், அகன்று விரிந்த கைஞ்சடன் எல்லாமாகிய ‘அல்லா’வை நோக்கி நகரத் தொடங்கி விட்டனர். அவர்களை நிறுத்துவது கடினம் ! மிகமிகக் கடினம் ! இளி, எவரும், எந்த ஒர் ஆற்றலும், எந்த இந்து மதக் கொம்பனும் — அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாது

மதம் மக்களைவிட உயர்ந்த அமைப்பன்று. மதம் மட்டு மன்று ; எந்த ஒரு மக்கள் அமைப்பும் அம் மக்களைவிட உயர்ந்ததாகி விட முடியாது. அவர்கள் அறிந்தோ அறிபாமலோ அல்லது இன்னே நேற்றோ அமைத்துக் கொண்ட, அல்லது அமைந்து விட்ட ஓர் அமைப்பு — அது மக்கள் தொடர்புடையதாகட்டும் — அல்லது கூடுவா தொடர்புடையது என்று கருதப் படுவதுதான் ஆக்ட்டும் — அவர்களின் — அந்த மக்களின் — முன்னேற்றத்திற்கோ அல்லது வாழ்க்கை மகிழ்ச்சிக்கோ-தடையாக இருக்குமானால், அது தாத்துத் தள்ளப்பட வேண்டியதே ! விலக்கிவீழ்த்தப் பட வேண்டியதே ? அப்படிச் செய்ய விடலாத பொழுது. அந்த அமைப்பினின்று விட்டு விலகுவதே மேலில்லையா ? அதைத்தன் மீனுட்சிபுரங்களும், பிற ஷுர்களும் நமக்கு உணர்த்திக் கொண்டுள்ளன. அந்த உண்மை பட உணர்ந்து கொள்ள முடியாத அல்லது அந்த அதிர்ச்சியைத் தாங்கிக் கொள்ள இயலாத நரப்புத் தளர்ச்சி கொண்ட காஞ்சி காமகே(‘)டி களும், கூட்டிக் கொடுக்கும் ‘இதய’ங்களும், காட்டிக் கொடுக்கும் விடணர்களுந்தாம் அந்த அருமையான முடிவுக்கு மாசு கற்றித்துப் பேசித் திரிவார்கள் !

இனி, இறுதியாக இந்து மதம் என்னும் அணிமணி தொங்கும் ஆராவாரப் பளிங்கு மாளிகையின் ஓர் இருண்ட மூலையில், பல்லியாய் — பூச்சியாய் — புல்லிப் தேரையாய் ஒட்டிக் கிடந்த — இருக்கத் திற்குரிய அத் தாழ்த்தப்பட்ட உயிர்கள் — இந்து விழப்போகும் அம் மணி மண்டபத்தினின்று — வெளியேறிக் கொண்டுள்ளன ! இனி, ஓரிண்டு சலுகைகளின் பொருட்டு, இந்துமதம் என்னும் அம் மண்டப மூலை — முடுக்குகளில் ஒட்டிக் கிடக்கும் நாம் என்ன செய்யப் போகிறோம் ? இவ்வாழ்க்கை முடிவதற்குள் அவ் விழிவு சேர்ந்த பகட்டு மண்டபத்தினின்று வெளியே போவோமா ? அல்லது அதன் இறுதி மூச்சான இடிபாடுகளுக்கிடையில் சிக்கிக் கொண்டு திக்கித் தினை றித்தான் சாக்க போகிறோமா? அது நம்துணிவையும் தன்மானத் தையும் பொறுத்தது ! வீழ்க இந்து மதம் ! வாழ்க தன்மானப் யழந்தமிழ் மக்கள் !

— பெருஞ்சீத்திரானுசி,

அமிர்தலீங்கம் தனி ஒருவரல்லர் !

இலங்கைப் பாரானுமன்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவரும், தாரிதீஷ் வீடுதலைக் கூட்டணியின் பொதுச் செயலாளரும் ஆகிய திரு. ஆயிரது விவகம் அவர்களின் மேஸ், இங்கைப் பாரானுமன்றம் நம்பிக்கை யில்லாத தீர்மானம் நிறைவேற்றி, அயரது பகட்சியைப் பறித்திருக்கிறது. இவ் விழிவான, அரசியல் நாகரிகமற்ற, அதிகார அடா விடத்தனமான நடவடிக்கை, அரசியல் சட்டப்படியும் மரபுப் படியும் செல்லுபடியாகத் தக்கதா இல்லையா என்பது ஒரு புற விருக்க, ஜிப்படிச் செய்ததன்மூலம், இலங்கைவாழ் தமிழர்களையும் அவர்களின்

தமிழ்மக் கோரிக்கைகளையும் சிங்களாஆட்சி அறவே ஒழித்துக் கட்ட முனைந்து விட்டது, என்பது வெட்ட வெளிச்சமாக உலகுக்குத் தெரிந்து விட்டது. இனி, இலங்கை வாழ் தமிழர்களின் உரிமைப் போராட்டம் எந்த வகையில் தீவிரப் படுத்தப்பெற வேண்டும் என்பது பற்றி அங்குள்ள கூட்டணித் தலைவர்களும், அவர்களின் ஆதரவாளர்களும் சிந்திக்க வேண்டுவது கட்டாயமாகும்.

இலங்கைப் பாரானுமன்றத்தில் இத்தீர்மானம் வந்த பொழுது சின் களப் பாரானுஸ்ர உழூப்பினர்கள், தலைவர் அமிர்தலிங்கத்தை அரசியல் பண்பாட்டை அறவே தவிர்த்து விட்ட நிலையில், நொக்கில் நச்சைத் தடவிக் கொண்டும், நெஞ்சில் கொடுமையை ஏந்திக் கொண்டும் பலவாறு திட்டித் தீர்த்திருக்கின்றனர். ‘அமிரை வெடிவைத்துக் கொல்லுவோம் ; சவுக்கால் அடிப்போம் ; கம்பத்தில் கட்டி இரு கால்களையும் பிடித்துக் கிழித்தெறிவோம் ; நேருக்கு நேராகச் சுட்டுப் பொசுக்குவோம்’ என ஏற்றல்லம் வெறி நாய்களைப் போல நாகரிகமற்ற கொடுஞ் சொற்களால் கடித்துக் குதறியிருக்கின்றனர். ஆனாலும் செய்யலாம், எப்படியும் பேசலாம், என்றால், அது குடியசையைப்பாக இருக்க முடியாது. கொடிய அரசுமையைப்பாகவே தான் இருக்க வேண்டும்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. அமிர்தலிங்கம் தனி ஒருவரல்லர் ! அவர் ஓர் இயக்கம் ; ஓர் உணாவின தொகுபு ; ஒரு கொள்கையின் நோக்கம் ; கிளர்ந்துகெழுந்த உரிமைக்களின் அடாத்து நின்ற தோற்றம் ; அடிபடும் புதிக்கூட்டத்தின் விடிவை நோக்கிக் கூர்த் திருக்கும் வீரத்தின் திருவுருவம் ; இலங்கை வாழ் தமிழர்களின் நெஞ்சுகளில் கண்ணறு கொண்டிருக்கும் எரிமலையின் தேக்கம் ; அவாகள் வேண்டி நிற்கும் விடுதலையின் ஆக்கம் ! அவரும் அவரைச் சார்ந்தாரும் அடங்கி யோடும் காட்டாறு ; அடர்த்துச் சிலிர்க்கும் அரிமாக்கூட்டம் ! அவரைப் பின்பற்றி அவர் முதுகுப் புறத்திலும், தோன்புறத்திலும் ஒரினமே அணிவகுத்து நிற்பதை இலங்கையரசோ, சிங்களப் பாரானுமன்ற உறுப்பினாக கீளா அறியாதவர்களால்லர் ; அறிந்தும் அவரை இவ்வாறு அவமதித்துப் பேசியிருக்கின்றனர் என்றால், அழிந்து போக அவர்களுக்கும், ஏழந்து முன் னைற நமக்கும் காலம் மிகமிக நெருக்கத்தில் உள்ளது என்றுதான் பொருள். வான் மூட்டம் மழைக் கடையாளம் ; வாய் மூட்டம் அழிவுக் கடையாளம். சிங்கள இனத்தவரின் உண்மை உருசின் வெள்ளனலும்பு தெரிந்து விட்டது. தமிழனத்தவர் இனியும் அமைந்திருக்கத் தேவையில்லை, அவர்களதுமானாம், ஒன்றால் அவர்களைக் கண்கின்ற எரிமலையாக்க வேண்டும் ; அன்றால் எந்து போன சாப்பலாக்க வேண்டும் ! அடக்கத்திற்கும் ஓர் அளவண்டு ; அமைதிப் போராட்டத்திற்கும் ஒந்வரையறை உண்டு ! தனியும் தமிழினர் இழிவையும் இனஅழிவையும்

தாங்கக் கொண்டிருக்க வேண்டிய தேவையில்லை. எழட்டும்! ஏரிசில்யாகட்டும்! இறுதி நொடிகளுக் காத்திருக்கட்டும்!

வாட்க்கொழுப்பு உருகப் பேசுபவர்களும், விளைச் செருக்குக் கொப்பளிக்க எக்காள மிடுபவர்களும், இவ்வளவில், இறுதியில் இழி வையும் இகழ்ச்சியையுமே தழுவியிடக் கிறார்கள் என்பதற்கு ஆட்வரும் முசீசுவினியுமே சான்று! இப்பொழுது அந்தப் பட்டியலில் செய்வாத்தனேவும் சேரப் போகிறார் என்பது தெரிந்து விட்டது. எவ்வளவு நயனமையாக நடந்து கொண்டாலும், அரசியல் தலைவர்கள் வயம்தங் கொண்டு தம் எதிரிக்கட்சியினரைச் சாடுவது அவர்களுக்கு வீழ்ச்சியைபே தேடித்தரும். இந்திப் அரசியலிருப்புத் தெரிந்து வரும் இதற்கு ஒர் எடுத்துக் கூட்டடைச் சொல்ல வேண்டுமானால், எமரார்ச் தேசாயைச் சொல்லவாம். எவ்வளவு ஆட்சித் திறமையுடையவராக அவர்களுத்துப் பெற்றிருப்பது, வெறுப்புத் தெறிக்க நறுக்கு நறுக்கென்று பிறகரத்து தாக்கி யெறிந்து பேசும் வாய்மதம் கொண்டவராக அவர் இருப்பது, அவரை அரசியலிலிருந்தே பின்னுக்குத் தன்னியிருக்கின்றது. இவ்வற்று, வாயிரப்பு நிங்க எதிரியைச் சாடியவர்கள் எவருமே வெற்றி பெற்றதில்லை ‘யாகாவா ராயினும் ஹகாகக; காவாகக்கால சீக்காப்பா சொல்லிழுக்குப் பட்டு’ — என்னும் குராமணி அரசியல்காரர்களுக்கே மிகவும் பொருந்துவதாகும். ஆனால், இதற்கு மாருக எதிரியின் கொடிய சொற்களைத் தாங்கிக் கொண்டவர்கள் இறுதியில் வெற்றியையே தழுவுவர்கள் என்பது உலக உண்மையாகும். ‘ஓருத்தார்க்கு’ ஒருநாளை இன்பம்; பொறுத்தார்க்குப் பொன்றுந் துணையும் புகழ் ‘செவிகைப்பச் சொற் பொறுக்கும் டண்புடை வேந்தன் கவிகைக் கீழ்த் தங்கும் உலகு’ — எப்பெவும் திட்டக்குறள் வயம்யுறைகளாகும்!

எனவே, பாரஞ்சன்ற நடவடிக்கைகளுக்கும் கொடிய ஏசல்களுக்கும் உட்பட்ட, இலங்கை எதிர்க்கட்சித் தலைவர், தங்கள் கோரிக்கைக்குரிய காலம் கணிந்து விட்டது என்று எண்ணி, அதற்குரிய வனிந்த விளைகளில் இனி ஈடுபட்டுத், தம் பொறுமைக்கும் ஒர் எல்லையும் விளைவும் உண்டு என்பதை மெய்ப்பிப்பாரா கி!

அந்தமானிலும் தமிழர்கள்

அடிபடுகின்றனர்!

அந்தமான் தமிழர்கள், அங்குள்ள மொத்த மக்கள் தொகையில் ஐந்தில் ஒரு பகுதியினர்; ஏறத்தாழ 35 இலக்கம் எண்ணிக்கையினர். அங்குள்ள பள்ளிகளில் இதுவரை தமிழ்ப் பின்னைகளுக்கு ஆங்கிலமும் தமிழும் படிக்க வாய்ப்பிருந்தது. அந்த வாய்ப்பு இப்பொழுது குழந்தைக்கப் பட்டும், சில பகுதிகளில் தவிர்க்கப் பட்டும் வருகிறது. அதற்கு மாருக ஆங்கிலமும் இந்தியும் படிக்கவலுக் கட்டாயமாக வல்லிருத்தப் பெறுகிறது. இதற்குக் கரணியமாகத் தமிழ் கற்பிக்கப்

போதுமான ஆசிரியர்கள் இல்லை யென்றும், வேறுவகையாகவும் கூறப்பெறுகிறது.

முதல் வகுப்பில், தமிழ் பயிற்றுமொழிப்பிரிவில், சேர்த்துக் கொள்ள என்னுடைய எனத் தட்டிக் கழிக்கப் பெறும் தமிழ்க் குழந்தைகளுக்கு இந்தி பயிற்றுமொழி வகுப்பில், எனிதில் இடம் சிகிடக் கிறது. ‘டைரிபாம்’ என்னும் பகுதியில் பெற்றீரா ஆசிரியர் மன்றம் என்ற ஒரு போனி அமைப்பை ஏற்படுத்தி, அங்குள்ள பெற்றீரா கள் டம் ‘தமிழ் பயிற்று மொழி வேண்டாம்; இந்தியும் ஆங்கில மூலமே வேண்டும்’ என்று தீர்மானம் போட, வைத்திருக்கிறார்கள். ‘இந்தியும் ஆங்கிலமுந்தான் சற்றுத் தருவோம்’ என்று முரண்டு பீடிக்கின்றனர். வட புள்க் கல்வி அதிகாரிகள், சில இடங்களில் இந்தி வகுப்பில் தமிழ்மாணவார்கள் கட்டறியுமாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப் பெறுகிறார்களாம்.

இந்த நிலைகளுக்கெல்லாம் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தும் வாசக்கத் தமிழ்ப் பொதுமக்களின் ஒருமித்த கருத்துகளை எடுத்துக் காட்ட வேண்டியும், தமிழ்க் கல்வி பாதுக பூபுக் குழு என்னும் கட்சி சார் பற்றார் அமைப்பு முன்னாள் தி. மு.க.தலைவர் கந்தசாமி அவர்களின் தலைமையில் கடந்த ஆகத்து முதற்கீழமையில் கறுப்புக் கொடிகளுடனும், தமிழ்க் கல்வியை வளியுறுத்தும் முழக்கங்களுடனும் போன்றி ஒன்று நடத்தியுள்ளது. அந்தப் போன்றையுக் கலைத்தும் தடியடி நடத்தியும் அங்குள்ள அதிகாரிகள் காலவர்களினுக் கொண்டு கெடுமை விளைத்திறக்கின்றார். அந்நிகழ்ச்சியில் தமிழ் மக்கள் பலர் கடுமையாகக் காய்முற்றுள்ளனர் என்று செய்திகள் வந்தி நக்கின்றன. ஏறத்தாழ எண்ணுறு பேர்களினச் சிறைப்படுத்தியுள்ளனர்.

இது தொடர்பாகத் தென்மொழிச் சார்பில், இந்தியக் குடியரசு கலைவர், தலைமையமைச்சர், தமிழக முதல்வர், அந்தமான் தீவு ஆசிரியர் நேச்சல்ஸிங் சென்றா ஆசிரியர்க்குக் கழித்த தெலீஸீரி, தாப் பெற்றுள்ளது. அதில் சிறைப்படுத்தப்பட்டுள்ள அந்தமான் தமிழர்களை உடனடியாக வீடுதலை செய்யவும், நடந்த கலவரத்திற்கு நடு நிலையான உசாவல் குழு அமைக்கவும், அவர்களின் ஓனாரிக்கைகளைப் பரிவுடன் கவனிக்கவும் வேண்டிக் கொள்ளப் பெற்றுள்ளது. கொடர் புள்ள அதிகாரிகள் மேலும் இதில் கவனம் செலுத்தி, அங்குள்ள கல்விச் சிக்கலைச் சம்நிலையாகத் தீர்க்க வேண்டும் என்று கொடுக் கொள்கிறோம்.

இது போலும் ஆங்காங்கு நேரம் உகைத் தமிழ்நாச் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பாதற்காலே, தென்மொழிச் சார்பில். உகைத் தமிழ்ன மூன்னேற்றக் கழகம் எனும் ஓர் அமைப்பு அண்மையில், தொடங்கப் பெறவிருக்கன்ற தென்பதை அணித்துத் தமிழர்களும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டுகின்றோம்: (அமைப்பு பற்றிய அறிக்கைகள் வெறுபக்கங்களில் வெளியாகி உள்ளன.)

உலகத் தமிழன முன்னேற்றக் கழகத் கொடக்க மாநாடு, சென்னை.

பேரன்புதூயீர்,

தமிழகத்திலும் உலக முழுதும் பரந்துபட்டு வாழும் கோடான கோடித் தமிழின மக்களை ஒன்றுபடுத்தவும், வலுப்பியறச் செய்யவும் அவர்களுக்கு நபமாகக் கிடைக்க வேண்டிய அவசந் நாட்டு இந்நல், மொழிநல் அரசியல் உரிமைகளை வற்புறுத்தி அவ்வவ் வரசகளுடன் தொடர்பு கொள்ளவர், உலகம் முழுவதும் தழிவிய ஒரு தேர்யகைம் தென்மொழிச் சார்பில்

உலகத் தமிழன முன்னேற்றக் கழகம்

— என்னும் பெயருடன், சென்னையில் தொடங்கப் பெற விருக்கிறது. அது தொடர்பான, தொடக்க மாநாடு வரும் நவம்பர் 7, 8 - ஆம் நாட்களில் சென்னையில் நடைபெறும் தமிழன முன்னேற்றக் கண்ணால் கொண்ட உலகில் பாந்துபட்டு வாழும் அனைத்துத் தமிழனக் குடும்பங்களும், சாதி மத வேறுபாடற்று, அந்த மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு, தமிழனத்திற்கு நல்ல ஓர் எதிர்காலத்தை உருவாக்கும் பணியில் தங்களுக்குரிய பங்கை ஆற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

பெருஞ்சித்தீரனுர்.

அமைப்பாளர்.

மாநாட்டு வரவேற்றுக்குழு :

தலைவர் :

துணைத்தலைவர் :

சென்னை மாநாடு, மறை. வித்தவிஜயனுர்.

செயலர் :

புலவர். இரைக்குருவனுர்.

துணைச் செயலர்கள் :

தென்மொழி. ப. முருகவேன். தென்மொழி. சோ. ஆற்றலாச க. இ. புலவர். கார்குழலம். மம.

பொருள் :

க. இளங்கோவன் பொ. பொ. ம.

செயற்குழு உறுப்பினர்கள் :

மா. பூங்குன்றன் க. மு.

துரை. தென்னவன்.

அ. ஆற்றிறைவன், அறி. மு.

அரூ. கோபாலன்.

திருவாண்ண.

அ. வே. மழைச்செல்வன்.

அழ. இளமுருகன் அறி. இ.

மா. பொழிலன் (க. இ.)

அருட்கையன்.
தமிழ்க் குழான்.
குறளாடியான்.

சி. புகழ்வேந்தன்.
அ. இளமதிபனா.
ப. பொய்யாமிமாழி.

மகளிர் குழு உறுப்பினர்கள்.

இறை-பொற்காடி. சித்திரச் செந்தாழை (க. இ.)
தாமரை-வாணி (க. இ)

**டலகத் தமிழின முன் ஜோர்றுக் கூழ்க்கூத்தின் உயர்ந்த
அறிக்கோண்கள்.**

- 0 தூய்மையான தமிழ் மொழி முன்னேற்றம் !
 0 சாதி, மக, வேறுபாடுற்ற சமங்கிளி குழகாயம் !
 0 இழவுகளும் பூசல்களும் ஏமாற்றும் இல்லாத அரசியல் !
 0 தமிழ்த் தேசிய இனத்திற்குப் பொருந்திப் பொதுவுடைகளமல், பொருளியல் !
 0 மன, அறிவு, வாழ்க்கை — இவற்றை வளப்படுத்தவும் நலப் படுத்தவுமான அருவருப்பற்ற கீலை, வளர்ச்சி !
 0 எல்லாவற்றிலும் காலத்திற்கேற்ற அறிவியல் அனுகு முறை !
 0 பழந்தமிழ் மரபுக்கும் மாந்தவியல் சிறப்புக்கும் ஒத்த பண்பாட்டுப் பரிமாற்றம் !
 — ஆகிய ஏறு கொன்கைகள் !

**தமிழ்மொழிக்கு ஆக்கஞ்சு கேள்க்கும்
ஆண்மை வெளியீடுகள் !**

- 1) ஆசுரியம் - 2-ஆம் பகுதி
 ஆசுரியர் : பெருஞ்சித்திரகனுர்.
 விலை : 3-00 கிடைக்குமட்ட : ரத்னமொழி, சென்னை-5.
 2) வழிபாட்டில் வல்லரண்ணமை
 ஆசுரியர் : கு. ச. ஆனங்கள் வணி இ., ச.இ
 விலை : 4. 20. கிடைக்குமிடம் : தி ரு வன் ஆவர்
 அச்சகம், கோவிசெட்டிபாளையம்-634452.
 3) யாப்புஞ்சு(பாவும் உரையுய)
 ஆசுரியர் : புலவர். த. சுரவணத் தமிழன்.
 விலை : 8-00. கிடைக்குமிடம் : இயற்றமிழ்ப் பயிற்
 நகை, திருவாரூர்.
 4) விருந்து (சிறுகதைத் தொகுப்பு)
 தொகுப்பாசிரியர் : க. தமிழமல்லை. க. இ., கல். இ
 விலை : 5-00. கிடைக்குமிடம் : தனித்தமிழ்க் கழகம்,
 தட்டாஞ்சாவடி, புதுவை-605009.

நாயச்சீயம்

பெருஞ்சித்திரன்

(ஏ.க-ஆம் பாட்டுத் தொடர்ச்சி — 3)

(கவடி 16 ஒலில் 12-இன் தொடர்ச்சி)

1965- ஆம் ஆண்டில் நடந்த இந்திப் போரில், மாணவர் அடர்ந்தெழுந்த உணர்வெழுச்சியைக் குறித்தது. இப் பாடல். அக்கால், தமிழகத்து, இனங்காக்கவும் மொழி பேணவும் நின்ற கட்சிகள் பலவிருந்தும், தலைவர் பலரிருந்தும் அவற்றுள் ஒன்றினாலும் அவருள் ஒருவராலும் தூண்டப் பெருமல். தமிழ் காத்தற்குத் தாமே எழுச்சி யற்று வீரு கொள நின்ற உயர்பள்ளி, கல்லூரி மாணவர்தம் வலிந்த போக்கை வரலாறு. படுத்துவதாகும் ஆப் பாடல். இனி, இது தொடர்ந்து வரும் பன்னிரு பாடல்களும் இத்தகையினவே.

இது, செந்தமிழ்த் தும்பை என் தலையுப் புன்மொழி பொருத்தி என் துறையுமாம் என்க. தலை, துறை புனைந்த புதியன்.

செந்தமிழ்க்கெனப் பொருத் வெழுந்தது ‘செந்தமிழ்த்தும்பை’ யுப், தமிழ்மீதார்ந்து அழிக்க வந்த இந்தியென் புன்மொழி நோக்கிப் பொருதி நின்றது ‘புன்மொழி பொருத்து’ம் ஆம்.

* * * * *

பாட்டு : ⑩ 2

தேறுக நெஞ்சம் வீருகொள நின்றே!

சுறைப் பொலிர்த்து நின்மக னிகையே!

முத்தோர் மரபின் யாத்து முத்தயிற்!

காத்தோர் நிரவின் தலைவின் றனனே!

மொய்ம்பொடு முதலா வம்மென் நோக்கின்

— 5

கல்விக் கழகத்து ஜயற் றுறங்த

செலவுத் தனிமகற் சேர்த்தினை அம்ம!

வெய்குழ லெக்கம் உமிழ்துவிச் கழன்ற

மெய்யியான் தமிழ்ச்சீர் மீயிசை விறுத்தி,

அறப்பூண் வீளங்கிய ஆகம் பனிப்ப

— 10

ஸறப்பூண் பயங்தலின் வயிறு குளிச

ஆய்வினக் குரியன் அணிவர்க்கு மாகிய

உணங்கினர் மாக்ககத உண்வி

இளங்கினர் உணர்வின் ஏந்தலின் குயே!

பொழிப்புகர : தேற்றிக் கொள்க நின் நெஞ்சத்தை. பெருமை பெருமாறு நின்று. அழிவு இறுதி இல்லாமல் விளங்கி நின்றது நின்னுடைய மகன் து புகழ். அறிவின் முதர்ந்த சீதான் மையோர் தம் வழி வழி முறையையால் நிலைபெறுவித்த முனியல் தமிழ் மொழியினைக் கட்டிக் காத்தவர் வரிசையில் முதலாக நின்றனன், அவன்! நிறைந்த வலியையொடு, தன்னைச் சேர்ந்த அனைவரினும் முதல்வனுக வருக எனும் நோக்கத்துடன், கல்வி கற பிக்கப் பெறும் கல்வுக் கழகத்து, தன் தந்தையைத் துறந்த, உடன் விறப்பில்லா ஒரு மகனை, கல்வி கற்க வேண்டுமென்று சேர்த்தனை, அம்ம! வெப்பமான எஃகுக்குழலாகிய வேட்டுடைக்கத்தினின்றும் உமிழப் பெற்ற குண்டினால், உயிர் நீங்கப் பெற்ற உடலையுடையவன், தமிழ் மொழியின் பெருமையை மேலும் உயர்நிலைக்கண் கொண்டு சேர்த்து நிலை பெறச் செய்து, கூழ்ஸ்ரத்தின் சிறப்பால் விளங்கித் தோன் றிய நின் மார்பு கண்ணீரால் நினையும் படியும், மறத்திற்கே சிறப்புத் தோன்றுமாறு நின்ற அவசினப் பெற்றெடுத்த நின் வயிறு குளிரும் படியும், பெற்ற தாயாகியநின்கு உரியவன், தான் செய்த தமிழ் காக்கும் வினையால் தமிழர் அனைவர்க்கும் உரியவன் ஆகிப் பெருமை பெற்ற, உள்ளத்தைச் களர்ச்சியுறச் செய்யும் பெருமைக் குரிய வரவாற்றை நினைந்து, இளமை களர்ந்தெழும் உணர்வினால் சிறந்தோனுடைய தாயாகிய நீயே!

விரிப்பு : இப் பாடல் புறத்துறையைச் சார்ந்தது.

அண்ணுடலைப் பல்கலைக் கழகத்துக் கல்விக் காலத்துத் தமிழ் காக்க மூன் நின் று உயிர் துறந்த இளவல் அரசேந்தினன் நற்றுய்த் தேற்றப் பாடியதாகும் இப் பாடல்.

தேறுக நெஞ்சம் ... நின்றே ! பெருமிதத்தால் உயர்ந்து நின்று, நின் நெஞ்சத்தைத் தேற்றிக் கொள்வர்யாக. 'இளங்கினர் உணர்வின் ஏந்தலன் தாயே, தேறுக நெஞ்சம் வீறுகொள் நின்றே' என்று கொண்டு கூட்டுக. நின் மகன், சிறப்போல், இயற்கையான் வரும் பொதுவான இறப்பால் நின்னைப் பிரிந்து சென்று விடவில்லை. செம்மாப்புற்ற ஒரு கொள்கை நோக்கி அதனைச் செயற்படுத்தும் பொருட்டாக உயிர் துறந்தனன். எனவே நீயும் எல்லாரையும் போல் அவன் இறட்புக்காக வருந்த வேண்டுவதில்லை. அவன் பெற்ற பெருமையை எண்ணி, நின் அழுங்கல் நெஞ்சத்தைத் தேற்றிக் கொள்வாயாக என்று தெருட்டியதாகும்.

ஆற்றப் ... இசையே ! அழிவால் முடிவுகு சிறந்த தன்யையடையதாய், இவ் வலக இறுதி வரை விளங்கி நிற்பதாகும் தீன் மகனுடைய புகழ்.

என்னை ; மெழிக்கு மறுதி சீர்க்கும் சீழ்த்தியில் கடுபட்டோ னது சிறாப்பும் புகழ் தம் மொழி புள்ளங்களும் நின்று நிலைபெறுவதாகு

மன்றே ! ஆகவே, தமிழ்மொழி இவ்வுலகுள்ளாவும் நிலைபெறுவது போல், அவன் புகழும் நன்று நினைப்பெறும் என்க.

ஞத்தோர் : அறிவின் முதிர்ந்த தொன்மையோர் ; சான்றேர்.

மச்சின் யாத்த முத்தமிழ் : வழி வழி மூற்றமையால் நினைப்பெறுவித்த மூலியல் தமிழ். யாத்தல் — நீலை பெறுவித்தல் ; கட்டுவித்தல். எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி ஆகிய ஜந்துறுப்பிலக்கண வகையால் கட்டுக் கோட்டு செய்விக்கப் பெற்ற, தியல், இசை, நாடகமெனும் மூவியல்பானுகிய தமிழ் மொழி !

என்னை ; முதலைவி எழுத்துகள் இன்னின்ன வென்றும், அவை தழுவி வரும் மூலச் சொற் கூறுகள் இவை யினவை என்றும். அவற்றுண் புரப்பாடுறவனவும், புவப்பாடுறவனவும் ஆகிய பொருளை மொழிக் கோள்ளன இவை யினவை யென்றும், சொல்லும் பொருளும் நிரலுற நிறுத்தி, உள்ளும் உரங்கும் துலக்குறக் காட்டி, அழகும் பழகும் உணர்வொடு புணர், காலமும் இடமும் கடந்து நினைப்பெறாடும், சிறந்தோர் நெய்யும் செய்யுள் அமைப்புகள் இவையிலை வெள்ளும், அவை ஏய்ந்து வரும் சொல்லும் பொருளும் மினிரத் தோன்றி, பணிவகை போலும் மல்கி நின்ற, அணி வகை ஆவண இவையிலை யென்றும், தேட்டமிலார்க்குத் தெளிவுறுமாறு காட்டி நின்ற ஜந்துற ப்பிலக்கணம் என்க. என்றகண்பின், நின்று நிலவிய அன்றைய நற்றமிழ், இயல்பின் இபங்கும் உரைபெறு கட்டுரை, மயல் தவிர பொருளொடு மல்கிய இயலும், ஒலியொடு வெழுத்தும், எழுத்தோடு சொல்லும், சொல்லொடு பொருளும், பொருளொடு பண்ணும்; பண்ணினைடு தாள்ளும். தாளத்தோடு இசையும் ஆலத்தோன்றி, கிளப்போரையும் கேட்போரையும் உள்த்தாலும் உவகை முதலிய உணர்வுகளாலும் பினிப்பிக்கும் இசையும், இவ் விசையும் இயாறும் அசைவரூநின்று, உடலோடிய உணர்வையும்; உணர்வோடிய களைத்தனையும் ஒரு நன்னெறிக்கண் கட்டி நிறுத்தி, உளத்தையும் உரசையும் வளத்தைப் படுத்தும் நாடகமென்னும் பூடக அமைப்பும், கொண்டு தழுவித் தொன்று தொட்டு, காலத்துக் காலத்து, இடத்து இடத்து, சூழக்கு நிலை மிக்கு வழக்குத் திரியினும் பழக்கு தமிழ் தோற்றுத்துப் பொலிவற நிற்கும் மூவா இளமை முத்தமிழ் என்க.

காத்தோர் சிரவின் : இத்தகு பெருமை பெறுமாறு நின்ற தமிழை, நினைவு, மொழி, மெய் என்னும் மூன்றத்தானும் காத்தல் விளையாற்றுவோர் வர்தசையின்.

தலைவின்றனனே : முதலிடத்து வைத்து எண்ணப் பெறுமாறு இருந்தனன்.

மொய்யபொடு : நிறைந்த வலிமையொடு.

முதலா வழிமென் ஓாக்கின் : தண்ணீசு சார்ந்த அனைத்து மாணவரினும் முதலாமவனுக் வருக என்னும் தோக்கத்துடன்.

ஜயற்றுறங்த செல்வத் தனிமகன் : தந்தையைத் துறந்த உடன் பிறப்பற்ற ஒரு தனிமகனை.

கனிவிக் கழகத் துச் சேர்த்தினை அம்ம : கல்வி பயிலும் அண்ணுயலைப் பஸ் கலைக் கழகத்தில் கொண்டு சேர்த்தினை.

வெய்குழல் எஃகு உமிழ்ந்து : வெம்மையான வேட்டெட்கத் தினின் ரூ ட்மிழுப் பெற்ற குண்டினால்.

உயிர் கழன்ற மெய்யோன் : உயிர் நீங்கப்பெற்ற உடலை புடையவன்.

தமிழ்ச்சீர் மீமிசை விருத்தி : தமிழ் மொழியின் பெருமையை மிக உயர்த்தில் கொண்டு சேர்த்தி — மேலும் பெருமைப் படுத்தி.

என்னை, தமிழ் மொழி வழங்கும் நிலத்தில், வேற்று மொழி யாகிய இந்தி மொழி ஆளுமைக்கு வருவதைத் தடுத்து நிறுத்தும் நோக்கத்துடன் போராடி, அப்போராட்டத்தில் தனினைக் காவாகத் தந்து, அப் பிறமொழி ஆளுமை முயற்சியை முறியடித்து, அதனால் தமிழுக்குத் தேடிய பெருமை. அஃது இழிவை எதிர்த்துப் பெற்றதாக வின் யுன்னின்ற பெருமையினும் மிகுந்த பெருமை என்க.

அறப்புண் விளங்கிய ஆகம் பனிப்பு : வாழ் வறத்தின் சிறப்பால் வளைங்கி நின்ற பெருமிதம் தாங்கிய மார்பகம் விடுகின்ற கண்ணீரால் நிலைந்து குனிர.

மறப்புண் குரிசு : மறவணர்வுக்கே சிறப்புத் தோக ருமா ரு நின்ற மக்களைப் பெற்றெடுத்த வயிறு, அவனிட்டிய புகழால் குளிர்க்கி பெறுமாறு.

ஆய்வினக் குரியன் : தாயாகிய உணக்கென உரியவன்.

அணைவர்க்கு மாசிய : அணைத்துத் தமிழர்க்கும், அவர் மொழி யைக் காத்ததால், கொண்டாடுதற்கு உரியவன் ஆகிய.

இளங்கிளர் உணர்வின் ஏந்தலன் : இளமை கிளர்ந்தெழும் உணர்வினால் சிறந்தோன.

உளங்கிளர் மாக்கதை உன்னி : உள்தைக் கிளர்க்கியுறுச் செய்யும் அவனுடைய பெருமை மிகு கதையை எண்ணி.

தாயே ! : தாயாகிய நீயே.

‘இளமை கிளர்ந்தெழுகின்ற உணர்வுடைய ஏந்தலன் தாயே ! தந்தையற்ற நின் ஒரு தனி மகனை, அவனையாத்த மாணவர்களுள் கல்வியான் முதலிடத்தே வருமாறு கலைக்கழகத்துள் சேர்த்தினை. அவன் தமிழ் காக்கும் போராட்டத்துள் தலைநின்று, வேட்டெட்கத் தால் கடப்பெற்றுத் தமிழ் மொழியின் பெருமையை உயர்த்தி, நின் மை வருந்தும் படியும், நின் வயிறு குளிரும் படியும் வீரனுகி உயின்

சிலம்பிற் பிழையா?

— புலவர். இறைக்குருவனுர்.

வருவது ஒன்று உண்டு

அரண்மளையில் காலை முரசும் ஒலிக்கக் கேட்ட மாதரி அன்று தமக்கு நெய்ம் முறையாம் என நினைவு கூர்ந்து ஜயயையை விளித்துத் தயிர் கடையச் சென்றார். சென்றவள் குடப்பாலுறைமையும் பிறவு மாகிய தீக் குறிகள் கண்டாள். கண்டு, எதோ தீமை வர விருக்கிறது என்ற முடிவிற்கு வந்தாள்.

மாதரி தீக்குறிகள் கண்டதும், வருவது ஒன்று உண்டு எனக் கிளங்டதும்

“குடப்பா லுறையா குவியிமி லேற்றின்
மடக்கணீர் சோரும் வருவதொன் ருண்டு
உறிந்து வெண்ணெய் உருகா வருகும்
மயிரதெறித் தாடா வருவதொன் ருண்டு
நான் முலை ஆயம் நடுங்குபு நின்றிரங்கும்
மான்மணி வீழும் வருவதொன் ருண்டு”
என்னும் உரைப்பாட்டு மடையான் விளங்கும்.

தீக்குறிகள் என்பன தீமை வருவதற்கு முன்னாலே அதன் வரவைக் குறிப்பாற் புலப்படுத்துவனவே யன்றி வந்தபின் தோற்றுவன வல்ல. ஆகவே கோவலன் கொலைப்படுதற்கு முன்னர் அற்றைக் காலையிலேயே இத் தீக்குறிகள் தோன்றின என்றலே ஏற்படுத்த

(முன் பக்கத் தொடர்ச்சி)

துறந்தான். அவ்வழி, நினைக்கு மட்டுமே உரியவனுகியிருந்த அவன் தமிழ் அளிவர்க்கும் உரியவனுகிப் பெருமை பெற்றார். உள்ளத் தைக் கிளர்ந்துதழுச் செய்யும் இப் பெருமையுடைய அவன் வீரவரலாற்றை நினைந்து, வேற்றியுணர்வால் பெருமிதம் கொள்ளும்படி, அவன் மறைவால் துயருறும் நின் நெஞ்சத்தைத் தேற்றிக் கொள்வாயாக! என்று, தமிழ்க்கென உயிர் செகுத்தோனது தாயைத் தெருட்டிக் கூறியதாதும் இப் பாடல்.

இது, செங்தமிழ்த் தும்பை என் தினையும், மாணவவென் ஸி என் தறையுமாகும்.

தினை, புளைந்த புதியது. என்னை, மாணவவனுகி நின்ற பருவத் தேயே, வீரனுகிப் புகழ் வென்றுளைப் பாடியதாகவின் ‘மாணவவென்றி’ ஆயிற்று என்க.

1. சிலப். ஆய்ச். உரைப்பாட்டு.

தாம். மற்றுக் கோவலன் முதல்நாளே வெட்டுண்டு கிடப்ப, மறுநாட்காலையில் தீக்குறிகள் தோன்றின் வென்றால் ஏல்த தோன்றும்.

உரைப்பாட்டு மடையில் மாதரி வய்மொழியாக அடிகள், 'வருவதொன்றுண்டு' என முக்காலும் வருங்காலத்தில் வைத்து ஒரு தலையாய் உரைத்தத் தன் றி வந்த தோன்றுண்டு' என இறந்த காலத் தில் குறித்தாருமல்லர்; 'வந்த தோன்றுண்டுகொல்!' வருவதொன்றுண்டுகோல்! என ஜைத்தின் பாற்படுத்து இருதலையரக்கு குறித்தாருமல்லர்.

எத்தினக் குறிக்கும்?

மாதரி தீக்குறி கண்டமையைக் குறிப்பிட்டுத் தீக்குறிகள் எதிர்காலத்து வரலிருக்கும் தீமையை முன்னர்க் குறிப்பால் அறிவிப்பன வாம் என்பதீனாயும் கூறி, அதற்குக் 'கண்ணகி கருங்கணும் மாதவி செங்கணும்' எனபதீனாயும் எடுத்துக் காட்டிய சிறுபிழையாளர், மாதரி கண்ட தீக்குறி கோவலன் கொலைப்பட்டதைக் குறியாதெனத் தங்குறிப்பின் வழியே கூறினார்.⁹

தீமை முன்னரே வந்திருப்பினும் தொடர்புடையவர்கள் அத்தீன் அறியாமையால் அவர்க்கு அத்தீன் அறிவுக்கும் பொருட்டே தீக்குறிகள் தோன்றின வெளியின் அது முற்குறிகள்-முன்னரிவிப்புகள். என்றந்து முழுமையும் பொருந்தாது; இலக்கியத்தின் போக்கிற்கும் இயையாது. என்னை?

கோவலன் மாதவியை விட்டு நீங்கிக் கண்ணகியை வந்தடை தற்கு முன்னரே அத்தீனக் குறிப்பாற புலப்படுத்துவனவாக,

"கண்ணகி கருங்கணும் மாதவி செங்கணும்
உண்ணிறை காந்தகத் தொளித்துநீருகுத்தன,
என்னுமுறை இடத்தினும் வலத்தினுந் துடித்தன"

என்ற மெய்ப்பாடும், அவன் கழிமனையின் நீங்கிச் சிலம்பு விருக்கச் செல்லுங்கால் 'இமிலேறு: எதிர்ந்தது', என்ற எதிர்ப்பாடும் ஆகிய ஆசிரியர் கூற்றுகள் எதிர்காலம் பற்றிய (நிகழ்ச்சிக்கு முற்பட்ட) முற்குறிகளேயாம் என்பதில் ஜயமில்லை:

"... என்கைப்
பிடித்தனன் போயோர் பெரும்பதியிட் பட்டும்
பட்டபதியிற் படாத் தொரு வார்த்தை
இட்டனர் ஊரார் இடுதெளிட டென்றனமேல்;
கோவலற் குற்றதோர் தீங்கென் ரதுகேட்டுக்

3. சிலம்பிற் சிறுபிழை-பக் : 66 3. சிலப். இந்திர 237-9
4. சிலப். கொலைக்களக். 100

காவலன் முன்னர்டான் கட்டுரைத்தேன் காவலனே (டு) கணர்க்குற்ற தீங்குமொன் ருண்டால் உரையாடேன் தீக்குற்றம் போலும் செறிவொடுதி தீக்குற்றம் உற்றேலென் உற்ற உறுவத்தே டியானுற்ற நந்திறங் கேட்சின் நகையாகும் .. ”⁹

என்ற கண்ணகியின் கனவும்,

“ ... ஓர் குறுமகன் றன்னால் காவல் வேந்தன் கடிநகர் தன்னில் நாலை நங் கூந்தல் நடுங்குதுயர் எப்பதக் கூறைகோட்ட பட்டுக் கோட்டுமா ஊரவும் அணிததகு புரிகுழல் ஆயிழை தன்னெடும் பிணிப்பறுத் தோர்தம் பெற்றி எய்தாம் மாமலர் வாளி வறுநிலத் தெறிந்து காமக் கடவுள் கையற் றேங்க அணிதிகழ் போதி அறவோன் றன்முண் மணிமே கலையை மாதவி அளிப்பவும்”¹⁰

என்ற கோவலனின் கனவும்,

“செங்கோலும் வெண் குடையும் செறிநிலத்து மறிந்து வீழ்தரும் நங்கோன்றன் கொற்ற வாயில் மணிநடுங்க நடுங்கு முன்னம் இரவுவில்லிடும் பகல்மீன் விழும் இருநான்கு திசையு மதிர்ந்திடும்”¹¹

என்ற கொப்பெருந்தேயின் கனவும் ஆகிய முன்று கனவுகளும் “தடிதீங்கு உறும்” எனக் கோவலஜும், ‘வருவதோர் துண்ப முண்டு’ எனக் கோப்பெருந்தேயியும் கொண்ட முந்புகளும் எதிர் காலங்குறித்தே (நிகழ்ச்சிக்கு முந்பட்டுத்) தோன்றிய தீக்குற்றகளேயாம் என்பதில் எள்ளள வேநும் ஜயம் உண்டுகொல் !

மேற்கூறிய மெய்ப்பாடும் எதிர்ப்பாடும் ஆகிய ஆகிரியர் கூற்றுன திகழ்ச்சிகளும், நாடக மாந்தர் கூற்றுன முன்று கனவுகளும் போலவே அராதரி கண்ட தீக்குறியும், வருவதென்றுண்டு’ என அவன் கொண்ட ஆடியும் (தமை நிகழ்த்தற்கு - அஃதாவது கோவலன் கொலைக்கு முற பட்டனவே) எதிர் காலம் பற்றியன்வே என்பது ஒரு தலையாவத் துணியப்படும்.

5. சிலப். கனுத்திற 45-54

7. ,,, வழக்குரை 9-12

9. ,,, வழக்குரை 112

6. சிலப். கனுத்திற 95-106

8. ,,, ,,, 106

இனி, மன்னற்கும் மதுரைக்கும் பின்னர் வரவிருக்கும் பெருங் தீங்கையே குடப்பல் உக்ரயாஸம் முதலிய தீக்குறிகள் சுட்டின என்றல் அமையுமோ என்று, அவற்றைக் குறிக்கக் கோப்பெறுந் தேவியின் கொடிய கணவு யாப்புற நிற்றலின் அவ்வாறு கூறுதல் மிகையாம் என்றால் !

அஃ: வதாக்கும், கோவலற்குங் கண்ணகிக்கும் வரவிருக்கும் பெருந்தீங்கைச் சுட்டும் முற்குறிகள் அவ்விருவருள் ஒருவர்க்கும் தோன்றுது மாதரிக்குத் தோன்றியது எனெனிற், கூறுதும் :

புகர்ரல் கண்ணகி கண்ட தீக்கணவின் பயன் நிறைவேறத் தொடங்கியுள்ளது ; ஒரு சிறிதே நிறைவேறியுள்ளது. புறஞ்சீரி யில் கோவலன் கொடுங்கணவு கண்டு ஒரே ஒருநாள்தான் ஆகியுள்ளது. அதனையும் அவன் அற்றை ஏற்பாட்டிலேதான் வெளிப்படுத்தி யுள்ளனன். கண்ணகி அதனை அறிந்ததும் அப்பொழுதோம். அதனையடுத்துக் கடிமலையிற் கழிந்தது ஒரே ஓர் இரவு மட்டுமேடாம். இந் நிலையில் அவர்களுக்கே தீக்குறி தோன்றுதல் மிகையாம். இங்கியச் சுவையும் நீர்த்துப்போம். ஆதவினாலேவே அவர்களை அடைக்கலம் ஏற்று வந்த மாதரிக்குத் தீக்குறி தோன்றிய தென்க !

கோவலன் செல்லவியில் இமிலேறு எதிர்ந்ததனைக் கூறுமிடத்து அவன் அதனை ‘இழுக்கென்று அறியான்’¹⁰, என்று எதிர்மறை முகத் தான் உணர்த்திய நுட்பமும் உணர்ந்து இன்புறற் பாற்று.

ஞாவனின் நோக்கம்

முதல்நாள் முற்பகலில் கண்ணகியைப் பிரிந்து சென்ற கோவலன் அற்றைப் பகலும் இருவும் மீண்டிலன் என்று சொன்ன்டால் அவனைப் பற்றிய செய்தி யொன்றும் கண்ணகி அறிந்திலா மைய்ன் அவன் பெரிதும் துயரந்திருத்தல் வேண்டும். அதனை மாதரியும் ஜனயையும் அறியாத்ரூதலும், அவர்களும் வருந்தாதிருத்தலும் இயலா. இந் நிலையில் காலையில் தீக்குறி கண்ட மாதரிக்கு முதற்கண் தோன்றியிருக்க வேண்டிய கவலை கோவலனைப் பற்றி யதேயன் ரே ! அவ்வாறு அவன் கோவலன் மீண்டு வாராமை யொடும் சார்த்தீப் பர்த்திருத்தலும் தீங்கேதுமின்றி மீண்டு வரவேண்டிக் குரவையாடுதலுமே. இயல்பாய் நிழற் பாலனவாம்:

கண்ணகி கோவலனைப் பிரிந்தவின் ஓர் இரவைத் தனித்துக் கழித்தாளின்பதற்கோ இரவில் வருந்தினால் என்பதற்கோ, அது கண்டு மாதரியும் ஜனயையும் வருந்தினர் என்பதற்கோ சான்றேது மில்லை.

இது பற்ற ம பொ.சி. கொண்டகருத்து பிழைபாடாதலைப் பிறி தோராற்றுன் பின்னர்க் காட்டுதும். தீக்குறி கண்ட மாதரி அதனைக்

என் இலங்கைச் செலவு

— பெறுகிறீர்த்தீரானார்

18. நுழைவிலைசுவு நிட்டித்தல்.

வழக்கம் போல் காலை 5 மணியளவில் படுக்கையினின்று எழுந் தேன். புதிதாக எங்குச் சென்றாலும், காலைக்கடன் கழித்தல், குளித் தல் இரவுப் படுக்கை முதலியவற்றுள் சில சிக்கல்கள் நேர்வதுண்டு. மேலும் குடும்பங்களில் தங்குவது நேர்ந்து விட்டால் மிகுந்த தொல்லைதான். இரவில் சிறுநீர் கழிக்கச் செல்வதென்றாலும், தங்கி யுள்ள முடிப்பத்தினர் அலைவருக்கும் தெரிந்துதான் செல்ல வேண்டியிருக்கும். அதுவும் போக்குவரத்தாலும், பொருந்தாத உணவு

(முன் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கோவண் மீளாமையொடு சார்த்திப் பேசினுனுமல்லன். குரவை தொடங்குதற்கு முன்னர்,

“குரவையாடுவதும் யாமென்றான்
கறவை கண்றுகள் துயர்நீங்குக எனவே” 11.

என்றும், ஆட்டத்தின் முடிவிலும்

“கோத்த குரவையுள் ஏத்திய தெய்வநம்
ஆத்தலைப் பட்ட துயர்நீர்க்க” 12

என்றும் தீக்குறிகளை ஆவினத்திற்கு வரும் தீவினையாகவே குறிப் பிடுகின்றான். முன்னதனுள் கறவை கண்றுகள் துபர் என்று பொதுப்படக் கூறினாலும் பின்னதனுள் ஆத்தலைப் பட்ட துயர் என்று இறந்த காலத்திற் கூறியது எதிர்காலத்து விரைவு பற்றியதாதலை,

“வாராக் காலத்தும் நிகழுங் காலத்தும்
ஒராங்கு வருஞ்சும் வினைச்சொற் கிளவி
இறந்த காலக் குறிப்பொடு கிளத்தல்
விரைந்த பொருள் என்மனுர் புலவர்” 13

என்பதனுண் அறிக!

“கண்ணகியுந் தான் காணக் குரவையாடுதும் யாம்” 14 என்று மாதரி கூறிய தென்னையெனின், கண்ணகிவிழுந் தீனாள் ஆதலானும், குரவைக் கூத்து அன்றூட் நிகழ்ச்சியன்றாய் அரிதின் நிகழ்வதொன் ரூதலானும். தனது ஆயர்குலத்திற்குச் சிறப்புரிமையுடையது ஆதலானும் அங்குனம் கூறியதன்றி வேறில்லை என்க! (தொடரும்)

11. சிலப். ஆய்ச். உரைப்பாட்டு 13. தொல். சொல். 241
12. “ ” ” 14. சிலப். ஆய்ச். உரைப்பாட்டு.

வகையாலும் உடம்பு கூடேறி, வபிறு சிதால்லை கொடுக்கத் தொடங்கி விட்டால், கேட்கவே வேண்டியகல்லை. ஒரே விளம்பரந்தான். பெண்கள், பின்ஜோகள் அளைவர் முன்னிலையிலுமே அந் திகழ்ச்சி நடக்க முனின்நந்தாக வேண்டும். கழிவைதற ரீட்டின் பின்புறம் அமைந்திருந்தாலோ, பகனிலாகட்டும் இரவிலாகட்டும் அளைவரையும் ஊடற ததுச் செல்ல வேண்டியிருக்கும். சில வீடுகளில். சில குடும்பங்களில் இவ்வகையில் நான் பட்டபாட்டைச் சொல்லவே முடியாது.

ஒரு முறை, நான் திருச்சி மாவட்டத்தில் ஓர் ஊரில் நடந்த ஆசிரியர் ஒன்றிய மாநாடு ஒன்றுக்குச் சென்றிருந்தே தன் என்னுடன் என் மயினவியும் வந்திருந்தார். எங்களை ஒரு பள்ளியின் வகுப்பறையில் உங்கச் செய்திருந்தனர். அவ்வளவுதான். மாணவர்களும் மாணவிகளும் எந்தேர மும் எங்களைச் சுற்றிச் சூழ்ந்த வண்ணமே இருந்தனர். முகங் கழுவுவது, உடை மாற்றுவது, ஒய்வு கொள்ளுவது முதலிய அளைத்துக்கும் மிகப் பாடாய்ப் போய்விட்டது. எந்தவொரு சிறு செயல்லையும் தனிமையில் மறைவாகச் செய்து கொள்ள முடியாது. மாணவ மாணவியரின் தலைகள் எப்பொழுதும் கதவு, பலகணி அளைத்து வழியாகவும் எங்களைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கும். எதுவும் செய்ய வியலாது. வெற்றிலை போட்டு, எச்சில் துப்புவதானாலும் பலகணி வழியாகத் துப்ப முடியாது. பின்ஜோகளை ஊடறுத்துக் கொண்டு வெளியே வந்துதான் துப்ப முடியும்; வாய் கொட்டுப்பளிக்க முடியும். அப் பொழுதும் அவ்விடத்ததச் சுற்றி அவர்கள் நீண்று வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள். இந்த நிலையில் வயிற்றுக்கொடுதோன்றி, வெளியே போக வேண்டும் போல் இருந்தது எனக்கு என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை. எப்படிச் சொல்வது? யாரிடம் சொல்வது? பள்ளியிலோ கழிவுகறைகளை இல்லை. மாணவர்கள் சிறுநீர் கழிக்க ஓர் ஒதுக்குப் புறந்தான் இருந்தது. பெரிய இடர்ப்பாடாகப் போய் விட்டது. மாநாட்டுக்கு வந்திருந்த ஆசிரிய ஆசிரியைகள் வேறு, கூடங்களிலும், வெற்றிடங்களிலும். மாத்தடிகளிலும் கூடி நின்று கொண்டு காலை நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். இடையேளை நேரம் அது! என்ன செய்வது! என் துணைவியாரிடம் நிலையைச் சொல்லி, இருவருமாக ஊருக்குச் சற்றுத் தள்ளியிருந்த வயல் வெளிக்கு மெஸ்ஸப் போய் வருவது என்று தீர்மானித்தோம். வெளியே போகும் விரைவெண்டுவ வேறு. அப்படியே புறப்பட்டோம்; அஜை வரும் ‘எங்கே செல்கிறீர்கள், எங்கே செல்கிறீர்கள்’ என்று இடையிடையில் மறித்துக் கேட்டார்கள். நாங்கள் ‘கூம்மா, வயல் வெளி யைப் பார்த்து வருகிறோம்’ என்று சொல்லித் தப்பிக்கப் பார்த்தோம். அவர்கள் எங்களை விடுபவராய் இல்லை. ‘நாங்களும் வருகி ரூம்’ என்று உடன் வரத் தொடங்கி விட்டார்கள். அவர்களிடமிருந்து எப்படி வீடுபடுவ தென்றே தெரியவில்லை. வயிற்றை வேறு உருட்டுகிறது. ஒருவாறு அவர்களிடம் குறிப்பாக உணர்த்தி இருவரும்

விடுவிடு என்று ஊருக்கு வெளி யேசல்லும் பாதை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கலேன். போகப் போக வீடுகளும் மக்கள் புமக்கமும் இருந்து கொண்டேயிருந்தன. ஒரு கல்லுக்கு மேல் வந்திருப்போம். தனியையான தழுலே அமையவில்லை. தன்னீரும் வேறு இல்லை. உயிரையும் மானத்தையும் கையில் பிடி ததுக் கொண்டு, என் மனையை அங்கொரு சர் நிழலில் நிற்க வைத்து விட்டு, நான் மட்டும் வயல்ச்சுக்குள் இறங்கி ஓட்ட முய நடையுமாகச் சென்றேன். இருநடக்களுக்கு முன் மழை பெய்து சேறும் சக்தியுமாக இருந்ததே தவிர தேங்கய நீர் ஓரிடத்தில் கூட கண்களில் பட வில்லை. கால் செருப் பெல்லாம் சேறு அபபிக் கொண்டது. இந்தநிலையில் நான் என்ன பாடு பட்டிருப்பேன் என்பதை என்போலும் இத்தகைய இடர்ப் பாட்டில் மாட்டிக் கொண்டவர்களுக்கெதிரியும். பின்னர் எப்படியோ ஓர் இடத்தில் கைவைக்கும் படியாகக் கொஞ்சம் நீர் கண்டு, நிலையைச் சரிசெய்து கொண்டு திரும்பினேன். செருப்பில் அடையாக அப்பிக் கொண்டிருந்த சேற்றை அரும்பாடு பட்டு நீக்கிப் பின்னாக கழுவ வேண்டியிருந்தது.

இந்தச் சீக்கல்களை யெல்லாம் எண்ணித்தான் நான் கூட்டங்களுக்கு அழைப்பவர்களிடம் மிகக் கண்டிப்புடன், ஒரு தங்குமணையிலோ, வழிப்போக்கர் வீடுதியிலோ அறை ஏற்பாடு செய்து விடும் படி எழுதி விடுவது. பொது நல உணவற்ற ஒரு சிலரும், பொதுத் தொண்டில் சர்வர ஈடுபட்டுப் பட்டற வில்லாத ஓரிருவரும், இந்த என் வேண்டுகோளைச் சரிவர வளங்கிக் கொள்ளாமல். ‘இவர் இப்படி ததான்; தனியறை, ஏந்துகள், அது, இது, என்றெழுதி எங்களுக்குச் செலவுகளை மிகுதிப் படுத்துவார்’ என்று சலித்துக் கொள்வதும். குறை கூறுவதும், பலரிடம் சொல்லிக் குற்றப்படுத்துவதுமாக என் பொதுத் தொண்டுக்கு மாக கற்பிப்பர். பலருக்கு இது பற்றி யெல்லாம் வாய்ப்பு நேருப்பொழுது கீஞர்ல் விளக்கியிருக்கிறேன். வீடுகளில் தங்குவதென்றால், சில வீடுகளில் தொல்லையிராது; பல வீடுகள் அவர்களுக்கே போதுமானதாக இருப்பதில்லை. விருந்தினர் தங்குவதற்கென்று தனியான அறையும், சில விடங்களில் பாயும் தலையிலையுயிகூடக் கூடுதலாக இரா. அவ் விடங்களிலெல்லாம் எப்படித் தங்குவது? குளியல் முதலியவற்றுக்கெல்லாம் மிதத் தொல்லைப் பட வேண்டியிருக்கும். அடியுப்பவாகன் நமக்கென ஒரு நாள் தங்கல்களுக்காகும் செலவை யெல்லாம் பார்த்தால் எப்படி? எப்பொழுதோ நம்மை அழைக்கின்றனர்.

மேலும் குடும்பத்துடன் தங்குவதால் பல சிக்கல்கள் எழுகின்றன. நம்மைப் பார்க்கவும் பேசவும் நிறைய பேர் வருவார். சில விடங்கள் அவர்களுக்கெல்லாம் அயரவும் இடம் இராது. இடம் இருந்தாலும் இருக்கைகளோ விசிகளோ வேறு மொட்டான (500)களோ இரா. வருகிறவர்களை எவ்வளவு நேரம் நாம் நிற்க வைத்துக் கொண்டு

பேச முடியும்? இனி, வீட்டுக்காரர், வருகிறவர்களை யெல்லாம், நம் பொருட்டுச் சேர்த்தே ஒம்புதல் செய்தல் வேண்டும். நமக்கிகாநு தேநீர் தரவேண்டியிருந்தாலும், நம்மைப் பார்க்க வந்த பத்து, பத்தை பேர்களுக்கும் சேர்த்தே தருதல் வேண்டியிருக்கும். உணவு நேரத்தில் இன்னும் இக்கட்டாகப் போய்விடும். வந்தவர்கள் பேசி முடித்துப் போகும் வரை காத்திருத்தல் வேண்டும். அக்கால் வீட்டிலுள்ளவர் களும் சிறுவர்கள் உடபட நமக்காகக் காத்திருத்தல் வேண்டும். இஸ்லைல் வந்திருப்பவர்களுக்கும் சேர்த்து விருந்து பேணல் வேண்டும்.

இனி, இவையன்றி இன்னும் சில தொல்லைகளும் வருவதுண்டு. நாம் எவ்வேறோனும் ஓர் அன்பர் வீட்டில் தங்குவதாக வைத்துக் கொள் வோம். அச்கால், அவ்வூரில் உள்ள வேறு பலங்கும் அவர் மேல் சிறிது பொருளை கொள்ளுவர். அனைவரும் இல்லை யென்றாலும் சிலராகிலும் அவ்வணர்வு கொள்ளவே செய்வர். ஓர் முறை இல்லை யென்றாலும் அடுத்தடுத்து அவ்வாறு தங்க நேர்ந்தால், கட்டாயம் ஒரு சிலராகிலும் அவ்வாறு நினைத்தே தீர்வர். அதனாடிப்படையில் அவ்வன்பர் பற்றி நம்மிடம் வேறு வகையில் ஏதேனும் முறையிடுவார். அல்லது குறை சொல்லுவர். நாள்தைவில் பல வேறு குற்றங்களை பற்றிப் பலரும் பேசம்படி ஆசி விடும். இப்படிப் பலவூர்களிலும் பலவாறு நிலைகள் உருவாகி என்னை வருத்தியதுண்டு.

இன்னும் சில நிலைகள் உண்டு. நம்மைத் தங்க வைத்துக் கொள்வதற்கான ஏந்தும், நம் பொருட்டு ஆகும் செலவுகளைத் தாங்கிக் கொள்வதற்கான பொருள் நிலையும் உடைய அன்பர் சிலருடைய வீடுகளில், சில விடங்களில், சில டொழுதுகளில் தங்குவதுண்டு. அக்கால் சிலர், ‘இவர் செல்வர்கள் வீடுகளிலேயே தங்க விரும்புகின்றார். ஏந்துகளை எதிர் பார்க்கின்றார். இவர் எப்படிப் பொதுவணர்வுடன் இருக்க முடியும்?’ என்று கூறியதாகக் கேள்விப் பட்டிருக்கின்றேன். சிலர், நாம் செல்வர்களுக்கு அடிமையாகிவிட்டதாகக் குறைப்பட்டுக் கொள்வதையும் செவியுற்றி நக்கின்றேன். வாய்ப்புகள் உடையவர்கள் நமக்காக ஆகும் செலவுகளைச் சுமையாகக் கருதாதவர்கள் பாங்கில் தங்குவதால் மற்றவர்களுக்குச் சுமைக்குறைவதானே ஏற்படுகிறது. இது நல்லதுதானே! ஆனால், இதைச் சிலர் வேறு வகையாக மதிப்பிடுவது உலக இயற்கையாகவே இருக்கிறது. இப்படிப் பட்ட இடங்களில் தான்,

நன்றாற் ற லுள்ளும் தவறுண்டு அவரவர்
பண்பறிந்து ஆற்றுக் கடை. (169)

உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம் காணின் பிறர்மேல்
வடுக்காண வற்றுகும் கீழ். (1079)

— என்ற திருக்குறள் மனிகள் எனக்கு உண்மை உணர்த்தி பிருக்கின்றன. அதனால், நான் மிக எச்சரிக்கையாக இப்பொழுதிதல்ஸ்ரம்

நடந்து கொள்வதுண்டு. மேலும், இவ்வகையான இடர்ப்பாடுகளை-நாட்டமுறைத் தடைகளை - எல்லாம் எண்ணித்தான் பொதுவிடங் களிலேயே தங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யும்படி, இப்பொழுதிதல்லாம் நான் எழுதிவிடுவதுண்டு.

கொழும்பில் நான் தங்கியிருந்ததும் தனித்த ஒரு வீட்டில்தான் என்றாலும், அந்த வீட்டை யொட்டியே நண்பர் எச். பி. பாண்டியன் குடும்பமும், வேறு ஒரு குடும்பமும் இருந்தன. நான் தங்கியிருந்த பகுதி வீட்டின் மூன் பகுதி. அவர்கள் தங்கியிருந்தது வீட்டின் பின் பகுதியை ஒட்டிய குடியிருப்புப் பகுதி. குளிப்பதற்கோ, கழி வறைக்கோ நான் செல்வதானால் அவர்கள் வீட்டுப் பகுதியைத் தாண்டித் தான் செல்ல வேண்டியிருக்கும். இஃ:து எனக்குச் சில பொழுது இடராக விருந்தது. நான் அப்பகுதிகளுக்குப் போக விரும்பிய பொழுதெல்லாம், அவர்கள், குடும்பத்தினர் யாராகிலும் அங்குப் பழங்கிக் கொண்டிருப்பர். அங்குத் தங்கியிருந்த இரண்டு மூன் று நாட்களும் இந்நிலை இருந்தது. அஃ:து என் இயக்கத்திற்குப் பொருட்படுத்தும் படியான ஒரு பெருந்தடையாக இல்லை யென்றாலும், அந்நிலையில் என் மனவணர்வுக்கு இடர்ப்பாடு தருவதாக இருந்ததால் இதைப் பற்றி யெல்லாம் இவ்வளவு விரிவாகக் குறிப்பிட வேண்டி வந்தது. வேலஜென் க. பொ. இரத்தினம் அவர்கள் வீட்டிலும் இத்தகு ஒரு நிலை எனக்கிருந்தது என்றாலும், அஃ:தால் என் மனம் அவ்வளவு தாக்குறவில்லை. ஆனால், என்போல் பொது நிலையில் உள்ள சிலர், இவற்றைப் பற்றி யெல்லாம் கவலைப் படாமல் தங்கு தடையின்றி, விவர இயல்பான முறையில் பழகுவதைப் பார்த்திருக்கின்றேன். ஆனால், இவை பெல்லாம் அவரவர் மனவணர்களையும் அறிவுணர்வு களையும் புழக்கவணர்வுகளையும் பொறுத்தன. சிலர் எவர் முன்னிலை யிலும் வெற்று மேலுடனும், உள் கால் சட்டையுடனும், இன்னும் சொன்னால் கவட்டி (ஜட்டி)பட னும் திரிவதில்லையா? சிலர் தனிப் பட்ட முறையில் செய்ய வேண்டிய அடக்கவொடுக்க நிலைகளைப் பிறர் அனைவர் முன்னிலையிலும் பொது நாணயின் றிச் செய்வதில்லையா? அப்படி, இத்தகு நிலைகள் சிலர்க்கு மன இடையூறுகளைத் தருவதில்லை.

எனவே, அன்று காலை எழுந்ததும் குளிக்க, கொள்ள இடர்ப் பட்டு, ஒருவாறு அந்நிலைகளை யெல்லாம் செய்து முடித்துக் கொண்டு அறையிலிருந்தேன். அன்று ஒரு முகாமையான வேலைபாகக் கொழும்பு நகரத்திற்குப் போக வேண்டியிருந்தது. என்னுடைய நுழைவிசைவு (Visa) நீட்டிக்கப்பட வேண்டியில். முதனில் சென்னையில் கொடுத்த நுழைவிசைவுப்படி நான் மறுநாள் தமிழகம் புறப்பட வேண்டும். எனவே மேலும் 7 நாட்களுக்கு நுழைவிசைவை நீட்டிப் பதற்கு. வெளியுறவு அலுவலகம் செல்ல வேண்டியிருந்தது. அதற்குத் திரு. சந்திரசேகரன். திரு. நவசோதி, இருவரும்என்னுடன் அலுவ கைத்திற்கு வரவிருந்தனர். எனவே, நான் முன்கூட்டியே வெளியே சீபாக அணிபமாக விருந்தேன்

(தொடரும்)

கொஞ்சம் கண்ணேத் திறந்து பாருங்கள் !

- கெங்கு ஹாடன்

உலகில் உள்ள இனங்கள் பலவும் தம் அடிமைத் தளைகளைத் தகர்த்தெறிவதற்கும், தமிழைத்தாமே நிலைப்படுத்திக் கொள்வதற்கும் முயன்று வருகின்றன ! உஸிரை ஈடுவைத்துப் போர்க்களத்திலே போர்டுகின்றன !

ஆனால், தமிழினம் ?

இந்த இருபதாம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியிலும் சாதிமதச் சேற்றில் புதையண்டு கிடக்கிறது ! சரண்டல் அட்டக்களால் குழுதி உறிஞ்சப் படுகிறது ! மேலை நாகரிகக் கழுகுகள் எல் முளை கொத்தப் படுகிறது ! வடபுல முற்றுஞ்சுமையால் அதன் மொழி நரம்புகள் உருவப் படுகின்றன ! உய்ரவாழ மாட்டாமல் தமிழினம் முச்சத் திணை றிக் கொண்டிருக்கிறது !

முற்றுஞ்சுமை வல்லரசுகளின் சுரண்டு நிலமான, இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாக இருக்கும் தமிழகத்தின் நலை என்ன ?

தமிழகத்தின் உயிர்த் தொழிலான உழவுத் தொழில் நலிந்து போய்விட்டது. உழவர்களின் துயரம் அளவிற்றது பெருகிவிட்டது.

தமிழகத்தின் பெருந்கரங்களைப் பிற மாநிலத்தவரே விலைக்கு வாங்கி விட்டார்கள் ! சிறுவாணிகங்கள் யாவும் அண்டை மாநிலத் தார் கைகளில் உள்ளன ! பெருவாணிகங்கள் யாவும் குசாரத்திகள், பஞ்சாபிகள் போன்ற வடநாட்டார் கைகளிலேயே உள்ளன ! தமிழகத்து ஆலை முதலாளிக்கை வட நாட்டுச் சேட்டுகளிடம் கடன்வாங்கும் நல்லமை தோன் றியுள்ளது. கோவை, சென்னை போன்ற நகரங்களில் விற்கப்படும் கட்டடங்கள், வெற்றிடங்கள் கூட ஏந்த விலைக்கும் தமிழர்களுக்கு விற்கப்படுவதில்லை. சில விடுதிகள் கூட தங்குவதற்குக் கூடத் தமிழர்களுக்கு இசைவில்லை.

தமிழ் மொழியையும் வரலாற்றையும் கடித்துக் குதறி, தமிழகத்தை ஆரியமயமாக்க 'ஆரெசெசு' (RSS) போன்ற இயக்கங்கள் எழுந்துவிட்டன. தமிழரப் பளை செய்யும் சாதிமதங்களுக்குப் புதுமிழுட்டப் பார்ப்பனீயம் புறப்பட்டு விட்டது. தமிழர் முனைன் ரத்திற்கு அடிப்படையான தமிழ்மொழியை அகற்றுவதற்கு ஆங்கிலப்பள்ளிகள் அளவற்று முளைத்து விட்டன ! தொண்ணூற் றைந்து விழுக்காட்டுத் தப ம் மக்களோ, வறுமையிலும் நெடுக்கடி யிலும் அறியாமையிலும் துன்ப முறுகின்றனர் !

தமிழகத்து மண்ணிலே தமிழன் ஒற்றைக்காலால் நிற்பதற்கும் வடநாட்டவரின் உதவி தேவையாகிறது. தமிழன் ஒவ்வொரு வனும், இங்கே நிமிரவும் குனியவும் தில்லியிடம் ஒப்புதல் பெற்றுக்

பாரதிதாசனின் பாடல் தொகுதியில் பாடவேறுபாடு

— பர். ச. மு. இணங்கோ. க. மு.

3. ஸிக்கப் பெற்றவை : —

இந்துவில் முதற்பதிப்பில் இடம் பெற்றுள்ள சில அருஞ்சொற் பொருள் விளக்கப் படுத்திகள் பிற பதிப்புகளில் நீக்கப் பெற்றுள்ளன.

‘தொழு தெழுவான்’ எனும் பாடலின் கீழே,

‘தேயவு — சந்தனம்

சிவிறி — வசிறி

மறம் — வீரம்

பிழைத்தது-மழை — மழை பெய்யாவில்லை

மழைத்தது — மழை போற் செந்தெனல் தந்து

மழைக்கை — கொடுக்குமியல்புள்ள மன்னன் கை’

ஆகிய அருஞ் சொற் பொருள் விளக்கம் முதற்பதிப்பிலும், பிற பதிப்புகளிலிரும் காணப்படுகிறது. (மு. ப. பக 65 - 68)

ஆயின் அவ்வாறு முதற் பதிப்பில் பிறபாடல்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அருஞ்சொற்பொருள் விளக்கமும், பிறவும் பிற பதிப்புகளில் நீக்கப்பட்டுள்ளன. அவை குறித்து இனி நோக்குவோம்.

1) “புதுநெறிகாட்டிய புலவன்” எனும் பாடலுக்குக் கீழே,
‘அணத்திந்திய வாளெனுலித் திருச்சி நிலையத்தில் ச-ஆவது
கவியரங்கில் தலைமையுரையும், முடிவுரையும் ஆக என்னுள்
கூறப்பட்டது’, என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது.(மு.ப. பக. 43)

ஆயின் பின்னர் வந்த பதிப்புகளில் ‘என்னுல்’ என்பது நீக்கப்பட்டுள்ளது.

2) “இனப்பெயர்” எனும் பாடலுக்குக் கீழே,

‘நவில்கையில் — சொல்லும் போது

இயை ந்தது — பொருந்தியது’

(முன் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கொள்ள வேண்டும். பிற மாநிலத்திலிருந்து தாழீழர் வீரட்டியாடிக்கப்படுவதும், பிறமாநிலத்தவரே தமிழகத்தை விலைக்கு வாங்கி வருவதும் திலலிக்காரனுக்கு ஓர்மையான செயல்களை!

இருபதாயிரத்துக்கும் குறைந்த மக்கள் தொகை கொண்ட நாடுகள் பல உரிமை பெற்ற நாடுகளாய் உலகில் உள்ளன. ஐந்துகோடி மக்கள் தொகையையும், எண்ணற்ற இயற்கை வளங்களையும் கொண்ட தமிழகம் ஏன் மூச்சத் தினை நிக் கொண்டிருக்கிறது? தமிழரின் கண்கள் திறக்குமா ?

என அருஞ்சிசாற் பொருள் விளக்கம் காணப்படுகிறது. (மு. ப. பக் - 55).

ஆயின் பின்னர் வந்த பதிப்புகளில் அவை நீக்கப்பட்டுள்ளன (இ. ப. பக் - 74).

3) ‘திராவிடன் கடமை’ எனும் பாடல் எடுப்பு, உடனெடுப்பு, அடி எனும் இசை இலக்கண முறைப்படி அமைந்துள்ளது (மு. ப. பக் - 59).

ஆயின் பின்னர் வந்த பதிப்புகளில் எடுப்பு, உடனெடுப்பு, அடி, ஆகியவை நீக்கப்பட்டு விட்டன.

4) ‘திராவிடன் கடமை’, ‘அது முடியாது’, ‘உணர வில்லை’, ‘உயிர் பெரிதில்லை’, ‘இனி எங்கள் ஆட்டி’, ‘அவன் சொல்லும் செயலும்’, ‘இருவர் ஒற்றுமை’ ஆகிய பாடல்கள் இசை இலக்கண முறைப்படி எடுப்பு, உடனெடுப்பு. அடி எனப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. (மு. ப. பக்-59 60, 62, 63, 64, 69, 70)

ஆயின் பின்னர் வந்த பதிப்புகளில் அவ் இசை இலக்கணக் குறிப்புகள் நீக்கப்பட்டுள்ளன. (இ. ப. பக்-75, 76, 78, 79, 80, 33, 34.)

5) “கடவுள் மறைந்தார்” எனும் பாடலின் கீழே

நினைவென்ற உலகத்தை அணுகினேன் — ஆழ்ந்த நினைவில் இருந்தேன்.

நான் கடவுள் என்று ஒருவன் கூறினால் உன்னைப்படைத்தவன் யார்? என்று கேள்வி எழும் அல்லவா? எனும் குறிப்புக் காணப் படுகிறது. (மு. ப. பக் - 71)

ஆயினும் பின்னர் வந்த பதிப்புகளில் அக் குறிப்பு நீக்கப் பட்டுள்ளது. (இ. ப. பக் - 105)

6) ‘கடவுளுக்கு வால் உண்டு’ எனும் பாடலின் கீழே,

‘ஹாசல் — ஹாஞ்சல்

மேதினி — உலகம்

மாநிலம் — உலகம்

ஓசன் — ஆகாயம்’

எனும் அருஞ்சிசாற் பொருள் விளக்கம் காணப்படுகிறது.

(இ. ப. பக் - 72)

ஆயின் பின்னர் வந்த பதிப்புகளில் அவ் வருஞ்சிசாற் பொருள் விளக்கக் குறிப்புகள் நீக்கப்பட்டுள்ளன. (இ. ப. பக் - 108)

7) “மலையினிருந்து” எனும் பாடலுக்குக் கீழே,

‘மதத்தினின்று நீங்கினால் ஒருவனுக்கு இனபம் வரும் என்பது கருத்து’ என்று குறிக்கப் பட்டுள்ளது. (மு. ப. பக் - 108).

ஆயினும் பின்னர் வந்த பதிப்புகளில் அக் குறிப்பு இடம் பெற நீக்கப்பட்டுள்ளது. (இ. ப. பக் - 108)

8) “அந்தச் சுதந்திரம் எந்த நானும் உண்டு” எனும் பாடலின் கீழே,

‘ஆங்கில ஆட்சி இருந்தபோது இது எழுதப்பட்டது. ஷ உரிமைகள் அவர்கள் ஆட்சியில் இருக்கையில் உரிமை கீட்பா ணேன்?’ என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. (மு. ப. பக் - 75)

ஆயின் பின்னர் வந்த பதிப்புகளில் அக் குறிப்பு நீக்கப்பட்டு விட்டது. (இ. ப. பக் - 109)

9) “பெண் குரங்குக் கல்பாணம்” எனும் பாடலின் கீழே பெண், மாப்பிள்ளை கருத்தின்றித் திருமணம் நடைபெறுகிறது

‘ஓரு குரங்கைக் கூட ஒருவனுக்குத் திருமணம் செய்விக்க நினைத்தால் முடியாமல் போகாது’ எனும் குறிப்புக் காணப்படுகிறது (மு. ப. பக் - 76)

ஆயின் பின்னர் வந்த பதிப்புகளில் அக் குறிப்பு நீக்கப்பட்டு உள்ளது. (இ. ப. பக் - 110)

10) “கற்பின் சோதனை” எனும் பாடலின் கீழே,

மலைவியை அடிமையாக நடத்தும் கொடுமை நீக்க வேண்டும் என்பது கருத்து’ எனும் குறிப்பு காணப்பட்டும் (மு. ப. பக் - 78) பிறபதிப்புகளில் அக் குறிப்பு நீக்கப்பட்டுமுள்ளது. (இ.ப பக் - 111)

11) “தலையுண்டு ! செருப்புண்டு !” எனும் பாடலின் கீழே,

நிலம் நீர், தீ. காற்று, வானம் என்னும் ஜந்தில் நிலம் மட்டும் பொதுவென்று விடப்பட வில்லை என்பது கருத்த் தக்கது’ எனும் குறிப்புக் காணப்படுகிறது (மு. ப. பக் - 79)

ஆயினும், அக்குறிப்பு பிறபதிப்புகளில் நீக்கப்பட்டு உள்ளது. (இ. ப. பக் - 112)

12) “எண்ணத்தின் தொடர்பே” எனும் பாடலின் கீழே,

‘குறுநெறி — குறுகிய கொள்கையுள்ள மதம்’ எனும் குறிப்புக் காணப்படுகிறது (மு. ப. பக் - 80)

ஆயினும் அக் குறிப்பு பின்னர் வந்த பதிப்புகளில் நீக்கப்பட்டு விட்டது. (இ. ப. பக் - 113)

என்றிவ்வாறு நீக்கப்பட்டதற்குரிய காசணங்கள் வருமாறு :

இசை பற்றிய இலக்கணக் குறிப்புகள் இல்லை யெனினும், படிப் பவர்கள் பாடல் அமைப்பு முறை கொண்டு இசைப் பாடலைப் புரிந்து கொள்ளுவார்கள் என்ற கருத்தாலும், ஒவ்வொரு பாடலின் கீழேயும் கொடுக்கப் பட்டுள்ள அருஞ்சொற் பொருள் விளக்கமும், உரை நடையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பாடலின் கருத்தும், ஜிடாடக்க காலப்

பாடல் சுவைஞர்களுக்குத் தேவைப்பட்டன ; எனினும், பின்னர்த் தேவையில்லை என்று எண்ணியதாலும் அவற்றை நீக்கினார் எனலாம்.

4. சேர்க்கப் பெற்றவை :—

இந்நாவின் முதற் பதிப்பில் இடம் பெறுமல் பிற பதிப்புகளில் இடம் பெற்றுள்ள பாடற் பகுதிகள் சில உள். அவை வருமாறு :

1) ‘தலைவன் தலைவியை ஆரத்தழுவிப் பிரியா உளத்தோடு பிரிந்து செல்கிறான்’ என்பது அடை குறியில்லாமல் முதற்பதிப்பில் (பக - 3) விளங்க, பின்னர் வந்த பதிப்புகளில் அக் கருத்து அடைப்புக் குறியில் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. (இ. ப. பக - 3)

2) ‘திராவிட நாட்டுப்பண்’ எனும் பாடல் -பல்லவி, சரணங்சள் எனும் இலக்கண முறைப்படி பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. (மு.ப.பக - 99-100.)

இவ்வாறு பின்னர் வந்த பதிப்புகளில் குறிக்கப்படவில்லை என்றாலும், இப்பாடலுக்கு

இசை — மோகனம்

தாளம் — ஆதி

என்று பாடுகின்ற இலக்கணம் கட்டப் பட்டுள்ளது.

3) ‘தீங்கற்ற சென்னைத் தினசரியின் ஆசானின் கண்ணைக் கவர்ந்து கருத்தில் தமிழ் விளைத்தே வீ. வீ. எஸ். ஜெயர் விருப் பத்தைப் பூர்த்தி செய்து (மு. ப. பக - 46);

எனும் பாடற் பகுதியின் இடையில், ‘எண்ணூரூண்டாயக் கவிஞர் தோன்றவில்லை இங்கென்ற எனும் ஓர் அடியைப் பிற்றைய பதிப்பு களில் (இ. ப. பக - 62) சேர்த்துள்ளார்.

‘வீ. வீ. எஸ். ஜெயர் விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்து’ எனின் அவர் விருப்பம் என்ன? என விடு எழும் ஆகையால் அதைத் தெளிவு படுத்த வேண்டி,

‘எண்ணூரூண்டாயக் கவிஞர் தோன்றவில்லை இங்கென்ற’ என்று ஓர் அடியைச் சேர்த்து எழுதினார்.

4) ‘துய்நாடு வாழி ! மறவாச்

சாய்புகழ் கொள்க ஜெய வெல்கவே !’ * (குபில் - பக - 28)

எனும் தலைவியின் கூற்று, நூல் வடிவில்,

‘பிரியா துன்பால் பெற்ற இன்பத்தை

நினைத்துளம் கண்ணில் நீரைச் சேர்த்தது!

வாழையடி வாழைளன வந்தான் மாண்பு (மு. ப. பக - 3)

* பாரதிதாசன், போர்மறவன், குயில், முதல்புத்தகம், (சென்னை, 1946, பக - 27 -29.

வாழிய சென்று வருக என்றது' (இ. ப. மக் - 3)

என்று மாற்றம் பெற்று, நீட்சி பெற்றுள்ளது.

போருக்குச் செல்லும் கணவனுக்கு விடை கொடுத்தனுப்பும் தலைவியின் காதல் உள்ளத்தின் ஆழத்தை விளக்கிக் காட்ட வேண்டி இவ்வுறையாடல் மாற்றமும், நீட்சியும் பெற்றுள்ளது எனலாம்.

5) 'பாண்டி நாட்டைப் பகவன் சூழ்ந்தான் !

ஆண்டகை என்கடன் என்ன அன்னமே ?

நாடு தானே நம்மைப் பெற்றது ?

உடலும் பொருஞும் உயிரும் ஆழம் மூன்றாம்

கடல்சேர் தாய்நா தனினும் வேறோ ?'

(குயில்-பக்-28) என்று முற்றுப் பெற்ற தலைவனின் உரையாடற் பகுதி, நூல் வடிவில்,

'பிழைப்புக் கருதி அழைப்பின் றி வந்த

அழுக்குளத் தாரிய அரிவைநி அன்றே

ஓல்காப் பெரும்புக்குத் தொல்பெரும் பழங்குடி

நல்லியல் நங்கை நடுங்குறல் தகுமோ !

சென்றுவா என்று நன்று வாழ்த்திச்

சென்றுவர விடைகொடு சிரிப்போடும் களிப்போடும்'

(மு. ப. பக் - 2-3 ; இ. ப. பக் - 2-3) என நீட்சி பெற்றுள்ளது.

'ஆரியர்கள் தங்கள் பெண்களைத் தமிழ் மன்னர்களுக்குக் கொடுத்து, அவர்களை மயக்கி, அதன் மூலம் தமிழ்ப் பண்டாட்டைச் சிதைத்தார்கள்' என்ற தீராவிட இயக்கக் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர் பாரதிதாசன். எனவே, ஆரியக் காழ்ப்பின் விளைவாகத் தனிப் பாடல் இன்றி, நூல் வடிவில் 'பிழைப்புக் கருதி அழைப்பின்றி வந்த அழுக்குளத்தாரிய அரிவை நி அன்றே' எனும் கருத்துச் சேர்க்கப் பட்டுள்ளது.

என் றிவ்வாறு சேர்க்கப் பட்டதற்குரிய காரணங்கள் பொருள் தெளிபு, கருத்து வளர்ச்சி ஆகியவை ஆகும்.

தொகுப்புரை :— இவ்வாறு எடுத்துக் காட்டிய சான்றுகள் மூலம் பாரதிதாசன் கவிதைகள் இரண்டாம் தொகுதியின் முதற்பதிப்புக்கும் அதன் பின் வந்த பதிப்புகளுக்கும் இடையில் பெருத்த பாட வேறு பாடுகள் நிகழ்ந்துள்ளன என்பது பலனாகும். அவற்றில் திருத்தலும், நீக்கலும், சேர்த்தலும், பாவேந்தரின் மன வளர்ச்சியையும், இலக்கிய வளர்ச்சியையும், பிற சூழலையும் காட்டுவன ஆகையால், அவற்றைக் களையாமல், அச்சுப் பிழைகள் நேரா வண்ணம் நூலைப்பதிப்பிப்பதில் பதிப்பாளர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அச்சுப் பிழைகளைத் தவிர்க்கப் பதிப்பாளர்கள் முதலிரு பதிப்புகளையேனும் பாவேந்தர் செப்பஞ்செய்த பதிப்பையேனும் துணைக்கோடல் நலம். (முற்றும்) ०

தென்மொழியும் தீராவிடர் கழகமும்!

(அண்மைக் காலத்தில், ‘தென்மொழி’ பொறுப்பாசிரியர் பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரானு அவர்கள் தீராவிடர் கழகம் நடத்துகின்ற இனவெழுச்சி மாநாடுகளிலும், கூட்டங்களிலும் கலந்து கொண்டு, இனமுன்னேற்றக் கருத்துகளைக் கூறிவருவதுபற்றித் தென்மொழி அன்பார்கள் சிலரிடையில் சில கருத்துவேறுபாடுகள் தோன்றியுள்ளனவாகத் தெரிய வருகிறது.

கடந்த 29, 30-3-1981-ஆம் நாட்களில், குடந்தையில் தி. க. நடத்திய ‘பார்ப்பன வல்லாண்மை (ஆதிக்க) எதிர்ப்பு மாநாட்டில்’ கலந்துகொண்டு, தொடக்கவரை யாற்றியதைத் தொடர்ந்தும், பின்னர், மே 9, 10-ஆகிய நாட்களில் கருரில் அதே தலைப்பில் நடந்த மாநாட்டில் தலைமைதாங்கி உரையாற்றியதும், அதன் பின்னர் அக் கழகத்தினர் நடத்திய மனு எரிப்புப் போராட்டத்தில் கலந்து சிறை சென்றதும், அவர்கள் அமைக்கும் வேறு சில கூட்டங்களில் இக்கால் கலந்து பேசி வருவதும் குறித்துச் சிலர், தென்மொழி யின் கொள்கை எங்குத் திசை மாறிப் போய்விடுமோ என்று ஜபுற்றுப் பேசி வருகின்றனர்.

தென்மொழிக்கு ஏற்கனவே மொழி, இன, நாடு பற்றிய மூன்று முனைப்பான - உறுதியான - கொள்கைகள் உள்ளதை அன்பர்கள் அளிவரும் அறிவர். அக்கிகாள்கைகள் மூன்றையும் இணைத்து உணர்ந்து தெளிந்த சிலரைத் தவிர, மற்றவர்கள் அக் கொள்கை உணர்வுடன் ஒரே வகையாகப் பின் பற்றுகிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. சிலர் மொழியுணர்வில் மட்டுமே தென்மொழியைப் பின் பற்றுபவர்கள் ; சிலர் அதன் இனவுணர்வு மறுமலர்ச்சிக் கொள்கையினை மட்டுமே ஒப்புக் கொண்டவர்கள் ; சிலர் அதன் நாட்டுக் கொள்கையினை மட்டுமே ஒப்புக் கொண்டவர்கள். ஒரு சிலரே அம் மூன்று கொள்கையிலும் இரண்டையோ அல்லது மூன்றையுமோ இணைத்துக் கொண்டு செயல் படுகின்றார்கள் என்னும் உண்மையைல் லாம் நமக்கு நன்கு தெரியும்.

இந் நிலையில் நாம் அம் மூன்று கொள்கைஞக்குமாகவே முனைப் புடன் செயல்பட்டாலும், கால. இட, வினை அமைவுகளைப் பொறுத்து, சில நேரங்களில், அதன் ஓரிரு கொள்கைச் செயற்பாடுகளில் மட்டுமே நாம் முகாமையுடன் ஈடுபட வேண்டிய கட்டாயம் அமைந்து விடுகின்றது. இதுபற்றிக் கடந்த மாதங்களில் வெளிவந்த ஓரிரண்டு ஆசிரியவுரைகளிலும் தெளிவு படுத்தப் பெற்றிருக்கிறது. இன முயற்சிசில் இன்று தீராவிடர் கழகத்தைத் தலீர், வேறு எந்தக் கட்சியோ கழகமோ ஒரு பிடிப்பான கருத்துக் கொண்டிருப்பதாகவோ, அவ்வழி முனைப்புடன் ஈடுபடுவதாகவோ நாம் காண முடியவில்லை. எனவேதான் தமிழின முன்னேற்ற முயற்சிகளில் நாம் அவர்களுடன் ஒருங்கிணைந்து செயல்பட வேண்டியுள்ளது. இதன் நூட்பமான – போக்கைப் பெரும்பாலும் தென்மொழியின் புறங்களை மட்டுமே

அறிந்த-சிலரால் உணர்ந்து கொள்ள முடியாது. எனவே, அவர்கள் சில வகைகளில் சில நிறைவான மனவணர்களைக் கொள்ள வியலாமற் போய் விடுகிறது. அவ்வாறிருப்பினும் தென்மொழிமேல் அவர்கள் வெறுப்படைந்தவர்கள் அல்லர் என்பதையும் நாம் நன்கு அறிவோம். நாள்தைவில் அம் மாறுபட்ட கருத்தும் மறைந்தொழியும் நிலையை அவர்களே உணர்வார்கள் என்று நாம் உறுதியாக நம்புகின்றோம்.

நிலைகள் எவ்வாறிருப்பினும், மேற்காட்டிய இருவகையான கருத்துப் போக்குகளும் எவ்வாறிருக்கின்றன என்பது பற்றி அன்பர்கள் அறிய அத்தகைய கருத்துரைகள் சில வற்றை இங்கு வெளியிட்டிருக்கின்றோம். இக் கருத்துரைகள் குடந்தை மாநாட்டில் பாவலரேறு அவர்கள் கலந்து கொண்டு உரையாற்றியதன் பின், அவ்வுரையைச் செவிமடுத்தவர்கள்-அன்பர்கள் — அறிஞர்கள் கூறியவை ஆகும். இவற்றை அன்பர்கள் கூர்ந்து தோக்கி உண்மை உணர்வார்களாக. இது போலும் கருர் மாநாட்டிலும் வேறு சில விடங்களிலும் பாவலரேறு அவர்கள் நிகழ்த்திய உரைகளைக் கேட்டவர்களும், அவற்றின் அடிப்படையாக வெழுந்த தங்கள் கருத்துகளைத் திறன்யவு முறையில் சுருக்கமாக — மிகச்சுருக்கமாக — எழுதியனுப்பலாம். கீழ்க்காணும் கருத்துரைகளைத் தொகுத் தனுப்பிய தென்மொழியின் குடந்தை முகவர் திரு. வை. குணசீலன் அவர்களுக்கு நம் பாராட்டுகளும் நன்றியும் உரியவாகுக.)

I. உள்ளங்கள் உதவீசனச்சின்றன !

எறு நடையிட்டு ஏடு நடத்திவரும் தங்களுக்கு இணை தாங்களே. குழுகாயத்தில் தொய்வு விழும்போதெல்லாம் தொடர்புள்ளவர்களைச் சுடிக்காட்டி, பா நடையிலேயே இடித்துரைக்கும் தங்களின் நடையழகு... காலங் கடந்து நிற்கும் கருத்தோவியமாகும். தனித்தமிழ்ப் பாட்டையிலே சென்று, நடை பயின்றவர்களெல்லாம், ஓரம் போய், இன்று (சோரம்) களள வழியில் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்களே ! பார்த்தீர்களா ? எந்த அடிப்படையில் ஒன்றுப்பட வேண்டுமோ, அந்த அடிப்படையிலேயே, உணர்வுள்ள உள்ளங்களெல்லாம், உதிரிப்புக்களாக சிதறுகின்றனவே ! ஒன்றுபட மாற்றுவழி ஒன்று உண்டோ ? என் செய்வோம் !

— வை. குணசீலன், பெரியமட்டம், குடந்தை.

2. சாலவும் பெருந்துவகேதே !

தென்மொழியாளர் தி. கூ. மாநாட்டில் கலந்து கொண்டது சாலவும் பொருந்துவகேதே. இனத்திற்காகவும், மொழிக்காகவும் தங்களைத் தாங்களே அழித்துக் கொண்டு, அதே பொழுதில், வனரும் ஓர் இயக்கமாம் திராவிடர் கழகத்தைத் தவிர வேறு எஃது உள்ளது இந்நாட்டில். இனநலத்திற்காகச் சில பொழுதில் 'ஜயா' மொழியைப் பற்றிச் சொன்ன கருத்துகள் நலம் படக்கவே என்பதை உணர்ந்

தோர் - பாவலரே று - ஆசிரியர் பெருஞ்சித்திரனூர் தி. க. மாநாட்டில் கலந்து கொண்டதைத் தவறு என்று சொல்லார்.

— பேரா. சாமி. தியாகராசன், அரசு ஆடவர் கல்லூரி, குடந்தை.

3. தமிழ் வளர்ச்சிக்கு முட்டுக்கட்டை

தமிழ் வளர்க்கத் தலைப்படுவோர் வகுப்புக் கண்ணேணுட்டம் காட்டத் தலைப்படுவது தமிழ் வளர்ச்சிக்கு எஞ்சான் ரும் ஏற்படுத்தும் முட்டுக்கட்டையாம் என்பதே எனியேன் கொண்டுள்ள தமிழுள்ளத் தால் மறைக்கவாண்ணு மாற்றமின்பதைப் பணிவன்புடன் கூறிக் கொள்கிறேன். — பாவலர் மு. கோபாராமன், க. மு. குடந்தை.

4. ஒன்றுபட வழி வகுத்தது.

பாவலரே று பெருஞ்சித்திரனூர் உரை காட்டாற்று வெள்ளம் போல் பெருகி உணர்வுட்டியது. தமிழின உணர்வு பொங்கல் பெருக வழி வகுத்தது. தாழ்ந்து வீழ்ந்து தேய்ந்து ஓய்ந்து கிடக்கும் தமிழினம் ஒரு குடை நிழலில் ஒன்று கூட வழி வகுத்தது. சான்று களுடன் நிகழ்த்தப்பெற்ற வரலாற்றுச் சிறப்புடைய உரை கேட்டு உணர்வு பெற்றேன்.

— பாவலர். சேக. இராமலிங்கம், க. மு., குடந்தை

5. தமிழ்க் குழுகாயம் வாழுத் தங்கள் கருத்துகள் தேவை !

தமிழ் நாட்டில் தமிழ்க் குழுகாயம் வாழ்வாங்கு வாழ அதனை நன்னென்றிப் படுத்தி நல்ல வளப்பமான வழியில் எடுப்பாடு கொள்ளாச் செய்யத் தங்கள் கருத்துகள் வெள்ளிடை மஜையெனக் குடந்தை மாநாட்டில் இருந்தன. வழக்குறைஞருகையை நான் என் தொழில் நிமித்தத்தும் பல்வேறு ஆலுவல்கள் காரணமாகத் தங்களை தேரில் எந்தீக்க இயலவில்லை. தமிழ் மக்கள் தங்கள் மொழி, இனம், மானம் ஆகியவற தைக் கிடப்பில் போட்டு, கண்டுதே வாழ்வு என வாழ்ந்த காலத்தில் பகுத்தறிவுப் பகலவு நூல் விழிப்புற்று ஏற்றுகிண்ட குழுகாயம் மறு படியும் ஒரு வணக்கம் காண விழைவதை விரைவில் போக்கி, ‘மொழி ஞாயிறு’ அப்யா அவர்கள் பாதையில், தாங்கள் செல்லும் வழியில், தொடர்ச் செலவு செய்யத் தமிழர்கள் கோடிக்கணக்கில் அணியமாக உள்ளனர். அவ்வழிப்பட்ட தங்கள் சிறப்புரை மிகமிகச் செம்மையாக, நுண்மாண் நுழைப்புலம் மிக்கதாக அமைந்திருந்தது பாராட்டு தற்குரியது. நன்றி நவீல்கின்றேன்.

— கே. பூ. சேகரபாண்டியன், க. இ. ச.இ. (வழக்கறிஞர்), குடந்தை.

6. அதற்காக, ஒருவரையே போற்றி பாடுவதா?

கலந்து கொண்டது பற்றி மகிழ்ச்சி! அதற்காக ஒருவரையே போற்றி (துதி) பாட வேண்டும் என்பதும், இந்தக் கழகம்தான்

உண்மையாக வழி வந்த கழகம் என்றும், இவற்றூல்தான் தீய ஆற்றல்களை (சக்திகளை) ஓழிக்க முடியும் என்றும், (பார்ப்பனர்கள் மட்டும்தாம் தீய ஆற்றல் (சக்தி)கள் போலும் நீங்களும், பேசுவது, எழுதுவது தங்களுக்கு முறையாகப்படுகின்றனவா? நாட்டில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் நினைத்தால்தான் முடியும் என்பதைவிட்டு அவர் ஒருவரால்தான் முடியும் என்று பறை சாற்றுதலும் சரியா? தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் நாம், இன்னும் விழித்துக் கொண்டேதான் இருக்கிறோம் என்ன செய்வதென்றே புரியாமல்!

— கோ. பழநிலேவன், க. இ; குடந்தை.

7. தமிழன் ஒன்றுபட வேண்டும்.

பெருந்தகையீர், குடந்தையில் நடைபெற்ற தி. க. மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட பல்லாயிரக்கணக்கான பாரவையாளர்களில் நானும் ஒருவன், தாங்கள் அம் மாநாட்டில் தலைமைப்பொறுப்பேற்று மிகச் சிறந்த நீண்டதோர் உரையாற்றியது குறித்து மிகக் கொண்டிருக்கிறேன். தி. க. கொள்கைகள் ஒரு சிலவற்றில் நாம் வேறு பட்டு நின்றாலும், தமிழன், தன் இனம் வாழி, மொழி வாழி எவ்வகையிலே நும் ஒன்று பட்டு வேண்டும் என்பது தாங்கள் இம் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டதிலிருந்து தெளிவாகிறது.

— ப. இராசாங்கம், க. மு; ச. இ, (ஆ. ப.), குடந்தை.

8. இணைந்து செயலாற்றுவது பாரட்டத்தக்கது.

குழகாய் விழிப்புக்காகவும், அதைத் தொடர்ந்த குழகாய் விடுதலைக்காகவும் பல கேண்ணங்களில் பாடுபடும் அறியார்ந்த பெரியோர் சில தனிக் கொள்கைகளின் பெயரால் சுதந்தரண்டு கிடந்தால் ஒருமித்த இன வெழுச்சி ஏற்படுதல் எங்குமா? இந் நிலையில் இப்பொழுதாவது இணைக்கத்துடன் முன் அடி கடுத்து வைத்த பாவலரேறு பாராட்டுக்குரியவர். இக் கருத்தைப் பொறுத்தவரை முற்போக்கு இதழியத்தார் அனைவரும் ஒருங்கிளைய வேண்டும் என்பது நடுநிலையாளர் அவா.

— அ. மதிவாணன், உதவியாளன், அரசு ஆடவர் கல்லூரி, குடந்தை.

9. வேறுபாடுகள் மறந்து இணைவது தமிழீகை கடன்.

பாவலரேறு பொருஞ்சித்திரனுர் குடந்தையில் நிகழ்ந்த தி. க. மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றியாம சரியானதே. தமிழர் இன நலன்களைப் பாதுகாக்கும் நி. க. மாநாட்டில், தமிழர்ஜனவருமே பங்குபெறல் வரவேற்கத் தக்கது. ஒன்றிரண்டு கொள்கைகளில் வேறுபாடு இருப்பினும், இன்றைய தூழிலில், தமிழின உணர்வுடையர், மற்ற வேறுபாடுகள் அண்த்தாதபும் மறந்து ஒன்றுபடுவது தலையாய் கடனாகும்.

— பேரா. பாலகுப்பிரமணியன், அரசினர் ஆடவர் கல்லூரி, குடந்தை.

10. தென்மொழி தி. க. வாக மாறிவிடும்

தென்மொழி தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கு ஓர் ஒப்பற்ற நாலாகும். தென்மொழியார் இப்பொழுது வரவரத் தி. க. இயக்கத்தை சார்ந்தித எழுதி வருகிறார். அப்படி வந்தால் தென்மொழி இதழ் ஒரு தி. க. யார் அவர்களை மொழி வளர்ச்சிக்கு மென்மேலும் பாடுபடுமாறு பணி வுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

— ந. இரா. இரவிவர்மா, இரவி பயிற்றகம், குடந்தை.

11. ஆர்மாணின் காவல் பகுத்தறிவுக்கும் தேவை !

அரிமாவின் (சிங்கத்தின்) சிளிர்ப்பு மொழிக் கோட்டைக்கு மட்டுமன்று.... பகுத்தறிவுப் பாசகறக்கும் காவலே ! வெல்க பெருஞ்சித்திரனார் தொண்டு !

— சுகுமாரன், (கீதாலயன்) அறி.இ;ச.இ, வழக்குரைஞர்; குடந்தை.

12. தி. க. மாநாட்டில் கலந்து கொண்டது வருத்தம் மதிப்புக்குரிய தென்மொழியார் அவர்கள் தி. க. மாநாட்டில்

கலந்து கொண்டது, அவர்பால் பற்றுக் கொண்ட அளிவருக்கும் வருத்தத்தைப் பரிசாக வழங்கி இருக்கிறது. அது மட்டுமன்று; திராவிடர் கழகத்திற்கு உறுப்பினராகச் சேர மாற்றுக் கட்சி நண்பர் கணக்கு அறை கூவல் விடுத்தது, தமிழின்பால் பற்றுக்கொண்ட அளிவருக்கும் மிக வருத்தம்.

— பூஷை. சிவம், பொருளாளர். திருக்குறள் பேரவை, குடந்தை.

13. பார்ப்பன ஒழிப்பில் இணைந்தது நல்லது !

தி. க. மாநாட்டில் பார்ப்பன வல்லாண்மை. ஒழிப்பு என்னும் அளவில் தென்மொழியார் கலந்து கொண்டது முற்றிலும் சரியானதே. தி.க. வினார் மொழித்தூய்மை ஏற்றுக் கொண்ட செயல் படுவதில்லை, அதே போல் தென்மொழி தெய்வ வழிபாட்டு மறுப்பை ஏற்பதில்லை. இருவரும் இணைந்து பார்ப்பன வல்லாண்மை ஒழிப்பை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது, தமிழகத்துக்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பே ! ஆனால் பார்ப்பன வல்லாண்மை ஒழிய மொழித் தூய்மையும் தேவை, முடநம்பிக்கையில் விளைந்த தெய்வ வழிபாட்டு மறுப்பும் தேவை : இரு சார்பினரும் இதை உணர்தல் நலம்.

— ஆ. கோவிங்தராசன், அஞ்சல் துறை, குடந்தை.

14. கலந்து கொண்டது இடர்ப்பாடாக இருந்தது.

ஐயா, தாங்கள் ஆற்றிவரும் தமிழ்த்தொண்டு வருங்காலக் குழுகாயத்திற்கு வரலாறுக மாற இருக்கின்ற பொழுதில் தாங்கள் 29, 30-3-81-ல் குடந்தையில் நடைபெற்ற தி.க. மாநாட்டில் பங்கேற்றுக் கொண்டது தென்மொழி அன்பணுகிய எனக்குச் சுற்று இடர்ப்பாடாக.

உலகத் தமிழின முன்னேற்றக் கழகத் தொடக்க மாநாடு, சென்னை.

மாறுபட்டு வரும் அரசியல் குழந்தைகளிலே குற்றது
வேறுபட்டு வரும் தமிழனத்தைக் கட்டிக் காக்கவும்
மேம்படுத்தவும் புதிய ஓர்தியக்கம் தேவைப்படுகிறது.

பேரன்புடையீர், வணக்கம்.

இன்றைய நிலையில், பழும் பெருமை வாய்ந்த தமிழினம், தன்,
— மொழியமைப்பில் தழுந்து தூய்மையிழந்து பிற மொழி
வல்லாண்மையின் கீழ்ச் சீர்குலைந்து வருகிறது; அதைத் தடுத்து
நிறுத்தி மேம்பாடுறச் செய்யவும்,

மக்களுமைப்பில், பலவேறு மதப்பூசல்களாலும் சாதியிலிருக்களா
லும், பெரியதொரு வீழ்ச்சியேற்பட்டு வருகிறது; அதை மீட்டு,
முன்னேற்றப் பாதையில் கொண்டு நிறுத்தவும்,

அரசியலில், தமிழ்நாட்டுக் கட்சிகளும் தலைவர்களும் பதவி
அதிகாரப் பகட்டு நிலைகளுக்காகப் போட்டி போட்டுக் கொண்டு, ஒருவரையொருவர் தழுத்தவும் வீழ்த்தவும் தமிழினப் பகைவாகளிடம்
காட்டிக் கொடுக்கவும் ஆன ஓர் இழவு நிலையில் திசைமாறிப் போய்க்
கொண்டுள்ளார். அவாதம் மயக்கு நிலைகளை வேற்றுத்துப் பூசல்
களைத் தோலுரித்துக் காட்டித் தெளிவிண்டாக்கி, நன்னிலைப்படுத்தவும்,

உலகத் தமிழர்களுக்கு அவர்கள் போய் வாழ்கின்ற அயல்
நிலங்களில் பெறவேண்டிய வாழ்வு நலன்களுக்கும், அரசியல்
உரிமைகளுக்கும் குரல் கொடுத்துத் துணை நிற்கவும்,

பொருளியலில், தமிழ்த் தேசிய இன், மொழி, நாகரிகக் கலை,
பண்பாட்டு நிலைகளுக்கு ஒப்ப, ஓர் உயர்தனிப் பொதுவுடைமைக்
கொள்கையைத் தூய்த் தமிழகத்தில் வித்திட்டு வளர்க்கவும்,

மக்கள்ன் மன, அற்வு, வாழ்வியல் ஆகிய அனைத்துத் தேவை
பூர்ச்சுகளும், தெளிவான ஓர் அற்வியல் சான்ற உலகியல்
நோக்கை வலிமையறச் செய்து நடைமுறைப் படுத்தவும்,

கலைத்துறையில், முதுதமிழ் வளர்ந்த முத்தமிழ்க் கலைகளுடன்,
பண்பு நலன் வளர்க்கும் பேசை, கீழை நாட்டுப் பொதுநலக் கலைகளை
யும் வளர்த்து வாழ்விக்கவும்,

பண்பாட்டுத் துறையில், பழந்தமிழ் மரபு போற்றும் மாந்தவியல்
கூறுகளை மேம்படச் செய்யவும், உலக ஒற்றுமை வளர்க்கவும் உதவு
கணை நயத்தக்க நாகரிகப் பண்புணர்வைப் பேணிப் புரக்கவும்,

— ஆன இவ்வேழு துறைகளிலும், உலகத் தமிழினத்தை மேம்பாடுறச் செய்யும் ஓர் உண்மை உழைப்பியக்கமாக,

பொதுமக்கள் தழுவிய வாழ்வியக்கமாக,

கருத்து வளங்களையும், பொருளியல் நலன்களையும் குழகாய அடிநிலை மக்களுக்கும் கொண்டு செல்லும் தொடர்பியக்கமாக,—

உழையிலிலும், தொழிலிலிலும், உடலை உழைப்பாக்கி.

உறுபசியைப் பிழைப்பாக்கி, என்றென்றும்

ஒடாய்த் தேய்ந்து, உழன்று கொண்டிருக்கும்

உழைப்பாளிகளின் உரிமைக்குக் குரல் கொடுக்கும்

உரிமை இயக்கமாக,—

இரு புத்தம் புது இயக்கம்,

வரும் நவம்பர் மாதத் தொடக்கத்தில்

சென்னை மாநகரில்,

தொடங்கப் பெற்று,

ஞாடு முழு தும் உலக முழு தும்,

நடையிட்டு உலாவங்து,

வெற்றிமுரசு கொட்டவிருக்கிறது!

அது தான்,

உலகத் தமிழின முன்னேற்றக் கழகம் !

தென்மொழி அணியின் நாற்றங்காலில் முனைத்த நல்லினப் பயிர்களின் விளைச்சல் அது!

ஆம், உ. த. மு. க. — மக்கள் இயக்கம்!

மக்களுக்கான இயக்கம்!

அதன் தொடக்க மாநாட்டிற்கு உங்கள் குடும்பத்துடனும், நண்பர்களுடனும் வந்திருந்து, வாழ்த்துக் கூறிக், கருத்தைக் கேட்டு

உள்ளத்திலும், உடலிலும்

நம்பிக்கையையும் வீரத்தையும்

உறவாட விடுங்கள்!

செயலில் இறங்கும் அவ் வீர அணியினர்க்குக்

கட்டளை இடுங்கள்! ஏவல் கொடுங்கள்!!

அதற்குத் துணையிருங்கள்!

அ'து, உங்களுக்குத் துணை நிற்கும்!

உ. த. மு. க — உங்கள் இயக்கம்!

உங்களுக்கில்லை இனி வேறு மயக்கம்!

இனைத்துக் கொள்ளுங்கள், உங்களை! ஏன் தயக்கம்?

எனுவீர் தமிழரே! சிது தான் நன்மை பயக்கும்!

தென்மொழி } } }

சென்னை-5 } }

பெருள்சீத்திரங்குர்.

அழைப்பாளர்.

பாட்டரங்கம்

(தொடக்கக் காலத் தென்மொழியில். வளர்ந்துவரும் பாவலர் களுக்கெனப் பாட்டரங்கம் என்றெனும் பகுதி வந்து கொண்டிருந்து. 'கவியரங்க'த்தைப் 'பாட்டரங்கம்' ஆக்கிய முதலிதழும் தென் மொழியே! இக்கால் மீண்டும் அப் பகுதியைத் தென் மொழியில் தொடர எண்ணி இவ் விதழிருந்து அதைத் தொடங்கியுள்ளோம். பாடல்களைத் தூய தமிழிலும், மறபு முறையிலும், புதுமைக் கருத்திலும், சருக்கமாகவும் எழுதியனுப்பக் கோருகிறோம்.)

**சமுத்தமிழ் நிலத்தில்
என்னையர் படுதுயரம்?**

— த. அண்பழகன்,
மருசன் நீர்க்காயன்

சமுத் தமிழ்நிலத்தில் என்னையர் படுதுயரம்
ஆழக் கடலறியும் அங்கலையும் காற்றறியும்
அறிவாரோ அறியாரோ பதவியிருந் தாள்வாரே
கதற்யழும் கூக்குரல்கள் என்காதில் ஒலிக்கின்றே!
இலங்கைத் தமிழ்நாட்டில் என்தாயர் படுதுயரம்
இலங்கும் கதிரறியும் எதிர்த்தோன்றும் நிலவறியும்
அறிவாரே அறியாரோ அரியணையில் இருப்போரே
எரிந்தமிந்த நூசகத்தால் என்கண்ணீர் மல்குகின்றே!
பண்டைத் தமிழகத்தில் எற்பிறந்தார் படுதுயரம்
அண்டை நாடறியும் அயல்நாடு களுமறியும்
அறிவாரோ அறியாரோ இந்தியத்தை ஆள்வோரே
சுடப்பட்டார் உடன்பிறந்தார் என்னருசம் சாகின்றே.

சமுத் தமிழகம் மஸர்க! — தி. ச. அறிவுள்ளி, க. ஞ. திண்டிவனம்.

சமுத் தமிழரின் இன்னல் திரும்
இனிய நாளூர் வாராதோ?
கோழைத் தமிழகக் கோணல் மாறும்
குளிர்ச்சிச் செய்தி சேராதோ?
வாழுத் தவிப்பவர் வாழுக்கை மானம்
வரலா ரூக வாய்க்காதோ?
சமுத் தமிழகம் இன்னே தோன்றி
இனிமை இன்பங் காய்க்காதோ?

(முன் பக்கத் தொடர்ச்சி)

(சுங்கட்மாக) இருந்தது. உங்கள் பாதையாருக்கும் பணிந்தது அன்று அப்படியிருக்க ஏன் இந்த மனமாற்றம் என்பது எங்களுக்குப் புரிய வில்லை. தாங்கள் மாநாட்டில் உரையாற்றும்போது மாற்று அரசியல் இயக்கங்களில் உள்ளவர்களைத் தி.க.க.வில் வந்து கலக்கவேண்டும் என்று கூறியது நல்லதன்று!

— குவாசம். பாலகுரு, செய்வர். கா. கா. தே. கா. குடந்தை.

எங்குந் தமிழர்க் கின்னல் துழும்
ஏக்கம் முற்றுந் தீராதோ ?
எங்குந் தமிழர்க் காக்கஞ் செரும்
ஏற்றம் இன்றுஞ் சேராதோ ?
பொங்கும் வலிமை பூத்தீத ஒங்கும்
பூரிப் புரிமை வளர் தே !
தங்கும் ஒருமைத் தலைமை யர்ந்து
'தனிமை' யாட்சி மலராதோ ?

கழுத்தின வெம்மைக் காற்று ! 'தமிழ்ச்சுடர்' மணிமுத்து,
பழனி

வந்தாரை வாழவைக்கும் தமிழர் கூட்டம்
வகைபடவோ ! கழுத்தின் வெம்மைக் காற்றில்
நொந்தாரோ ! என்செய்தார் ? தமிழன் என்று
நுவன்றதுதான் கேடாகப் போன தாமோ ?
பந்தாக உதைபடவோ புல்லர் முன்னே !
பரிவாகத் தழுவிடவோ துணையே இன்றி
வெந்தாரோ ? எம்குருதி கொதிக்கு தைச்யா !
வினையாற்றித் துயர்நீக்க வருஷர் யாரோ ?

உலகத்தின் தலைவர்களுள் ஒருவ ராக
உரைக்கின்றார் இந்திராவின் றம்மை யாரே !
அலைப்பட் பாடாக அலைக்க மிந்தே
அன்றூடம் பின்மாகும் தமிழீ முத்தார்
நிலைதொட்டுப் பேசாமல் இருப்ப தேனே !
நெஞ்சத்தைத் தொட்டுத்தான் வரயதி றந்து,
மலைபெட்டக் கூவுங்கள் ; அழியும் எங்கள்
மாத்தமிழன இனம்காகக முன்வா ரீரோ !

பட்டழிந்து போனக்கை இன்னும் இங்கே
பாட்டரங்கம் ஏறுவதோ ? கயவர் தம்மால்
கெட்டழிந்து போனதுவோ ! அவரைத் தட்டிக்
கேட்டிடவும் உலகத்தில் பரிவோ டன்பு
கட்டழிந்து போனதுவோ ! விலங்குக் கூட்டக்
காட்டாட்சிக் கோல்வளர் எங்கள் மானம்
விட்டழிந்தே இளிவாளா விருக்க மாட்டோம் !
விரிகடலைத் தாண்டியுமே வெற்றி காண்போம் !

**'கைந்தமீழு காக்கும்
பாவலரேறு'** — இரா. ச. பாப்பித்தன்,
புதுக்கோட்டை.

மூவாத் தமிழின் முடி, அடியைக் கண்டோர்ந்த
பாவாணர் மீளாப் படுதுபிலில் — பூவான்

பின்னர் எமது பெருஞ்சித் திரனூர்தாம்
கண்ணல் தாமிழுக்குக் காப்பு.

முளையெனும் வாளின் முளைமழுங்கிப் போயிருக்கும்
வேளை, தமிழர்க்கு வீறாட்டும் — காளை
எனவாழு கிளரூர் எழுச்சியைத் தூவும்
தினவார பெருஞ்சித் திரன்.

தூவலி லை காமத்தைத் தோய்த்துத் தமிழனௌர்
ஆவலினைக் கேட்டுக்கொ ஆளாக்கி — மேவும்
குடிவெறியப் பேடிக்குக் கோடரியாம், நெஞ்சில்
படருப்பருஞ் சித்திரனூர் பாட்டு.

பீடுமிகும் எங்கள் பெருஞ்சித் திரனௌரின்
கூடுதனில் ஆலி குழழந்தாசல் — ஆடும்
இறுதி நொடிவரைக்கும் எந்தமிழ் வீழா(து)
உறுதி உறுதி உணர்.

*முத்தமிழ், நெஞ்சில் முளைத்துயிர்க்குள் வேர்க்கிளைக்கும்
அத்தமிழ் மீட்பே'ன் ஆவலெனா — எத்தித்துகும்
தித்திக்கத் 'தென்மொழி'யில் தேஸ்முரசம் கொட்டுப்பருஞ்
சித்திரனைக் காப்போம் திரண்டு.

(அட்டை 4-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஆற்றுவர். ஏறத்தழுபுத்தனின் அறிவு நிறை கழகம் போல் இது பணி
யாற்றும். அதற்கு இயக்க முளைப்பாளர்கட்டுத் தாங்கள் வகுப்புகள்
நடத்த வேண்டி இருக்கும். “தான், தன் பணி” என இறுமாந்திடா
அற்வடக்கப் பணியாக உறுப்பினர்களின் பணி இருக்க உங்களின்
மெய்யப்பொருள் உணர்வு நிலை அறிவு இயக்கும். இப்பேற்றை
என்னெல்லைத் தனியர்க்கு வழங்க வந்த — அந்தே ! அறிவே !
தாங்கள் இருக்கும் திசை நோக்கி வணங்குகிறேன். எனக்கென
உள்ள விருப்பு வெறுப்புகளை இன்றுமுதல் இல்லியாக்கிக்
கொண்டேன்.

என் தனி வாழ்வில் (தங்களிடம் நேரில் ஒரு முறை கூறியது
போல) (1) தமிழ் மொழி, இனம், நாடு இவற்றின் நலக் கருத்தும்
(2) அறிவார்ந்த குழுகாய் மவர்க்கிக் கருத்தும், (3) மெய்யறியுக்
கொள்கை உணர்வுக் கருத்தும் கொண்ட தலைவராக தங்களைத் தான்
கண்டேன். அதனால் இம் மூன்றின் முகட்டில் நின்று தாங்கள் இடும்
கட்சிகள் எதுவாயினும் கண்முடிச் செயல்படுவேன். எனக்கென
இனி ஆயும் அறிவு வேண்டாம் ; சிந்திக்கும் திறனும் வேண்டாம்.
எல்லார்மாய் உள்ள அப்போறிவு என் தலைவன் வழி ஈன்னை இயக்குங்
கால் எனக்கென சிந்தை ஏன் ? செயல்தான் இனி ! இங்ஙனம்,
அன்படிமை — மர. செ. தமிழ்மணி, வேட்டாங்குளம். வ. ஆ.

செய்திகள்

1. முகிலன் - முல்லை - நீடி வரழக் :

கடந்த ஆடவை 19 (3-7-81) வெள்ளி காலை, நெய்வேவி நகர்க்கூறு 10-இல் உள்ள திருமணக் கூடத்தில், தென்மெழி அன்பரும், இளநிலைப் பொறியாளரும் ஆசிய செல்வன் கு. முகிலன் பொறி. து. க்கும், செல்வி மு. முல்லைக்தும், பெருஞ்சித்திரஞ்சு தலைமையிலும், புலவர். தி. நா. அந்வி ஒளி க மு. அவர்கள் முன் னிலையிலும், திருமணம் நடைபெற்றது. திருவாளர்கள் கதிர். தமிழ் வாணன், கலைச்செல்வன், திருக்குறள்மணி திரு. அரசிறைவன் ஆசியார் வாழ்த்துரைத்தனர். இறுதியில் செல்வன கோ. க. அன்பரசன், சிறந்த மன்றல் வாழ்த்துப்பா ஒன்றைப் படித்தார். வாழ்த்துப் பாலைப் பாவலரேறு மிகுவாகப் பாராட்டிச் செல்வன் அன்பரசனின் ஆற்றலைப் புகழ்ந்துரைத்தார்.

2. சௌகிளை, பறங்கிமலைப் பன்னியில் பட்டிமன்றம்

சென்னை, பறங்கிமலை, திருச்க்கரவர்த்தி உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழ் இலக்கிய மன்றத் தொடக்க விழா, பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரஞ்சு தலைமையில், கடந்த 14-7-81 அன்று, காலை 11 மணி டாக்ஸில் நடைபெற்றது. அக்கால், ‘யூர்ந்த வாழ்க்கைக்குத் தேவை கல்வியா செல்வமா’ என்னுந் தலைப்பில் சிறுவர் சிறுமியர் கூந்து கொண்ட மிகச் சிறந்த பட்டி மன்றம் ஒன்றும் நடந்தது. பட்டி மன்றத்திற்குப் பாவலரேறு நடுவராக விருந்தார். கல்வியே என்னும் கருத்தை வலியுறுத்தி சேசாத்திரிநாதன், சு. இராமேசன், பா. சூகாதா, முகம்மது அராபி ஆசியார் கருத்துரையாடினர். செலு வமே என்னும் கருத்தை வலியுறுத்தி க. முருகேசன், நா. இராம சுப்பிரமணியன், பா. சீலா, இராசசேகர் ஆசியார் கருத்துரை கூறினர். இறுதியில் நடுவர் கல்வியே என்று தீர்ப்பளித்துப் பேசுகையில், மாணவ மாணவியர் பேச்சுத் திறுசை மிகவும் பாராட்டி மகிழ்ந்து, தாம் இதுவரை கேட்ட பெரியார் நடத்திய பட்டி மன்ற உரைகளைவிட, இச் சிறுவர்கள் நடத்திய பட்டி மன்றமிட உள்ளத்தை மிகவும் கவர்ந்து சிறப்புப் பெற்றதாகக் கூறின்ற. தொடக்கத்தில் பாவலரேறு அவர்களுப்புக் பள்ளியின் சார்பில் சிறந்த வரவேற்புப்பா ஒன்று தமிழாசிரியை திருவாட்டி கு. வேம்பு அவர்களால் பாடியனிக்கப் பெற்றது. தலைமையாசிரியை திரு வாட்டி டி. மஞ்சள் தேவி, தாளாளர் திரு. சீனிவாசன் அவர்களும், பள்ளி உரிமையாளர் திரு. ஆறுமும் அவர்களும் பாவலரேறு அவர்களை அன்புடன் வரவேற்று வழியனுப்பி வைத்தனர்.

3. சோலையார் பேட்டை, ஆட்சி கண்டன நாள் :

கடந்த 15-7-81 மாலை 7 மணியாலில், சோலையார்பேட்டை (வ. ஆட்சி)யில், மாவட்ட தி. க. துணைத்தலைவர் திரு. கே. சீன்ன

ராசு தலைமையில், தமிழ்நப் பகைமை ஆட்சி, கண்டனப் பொதுக் கூட்டம் நடந்தது. அக்கால் வழக்கறிஞர் இளங்கோ, நாதழனி, குயில்தாசன், ம. சி மரலன், புலவர் செம்பியன், எம்.கே.எச். மணி, ஏ. டி. கோபால் ஆகியோர் பேசினர். இறுதியாக, நடைபெறும் ஆட்சி எவ்வாறு தமிழ் நலத்துக்கும், தமிழர் முன் னேற்றத்திற்கும் முறை உள்ளது என்பதை விளக்கிப், பாவலரேறு பெருஞ்சித் திரனூர் அரியதொரு சொற்பொழிவாற்றினார். இடையிடை மழுத் தூறல் விழுந்த படியிருந்தும், மக்கள் கலையாமல் இருந்து இறுதி வரை கேட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

4. ஈழத்தமிழர் ஆதரவுக் கூட்டம் - மதுரை :

சென்ற 19-7-81 ஞாயிறு மாலை 7 மணியளவில், மதுரை மேலாளர்னி, வடச்காவணி மூல வீதிகள் இலைப்பில். ஈழத்தமிழர் இன அழிவுக் கொடுமையைக் கண்டித்து, அனைத்துக் கட்சியினரும் பங்கு பெற்ற கண்டனக் கூட்டம் ஒன்று நடந்தது. மாவட்டத் தி. க. இளை. அணி பொருளர் திரு. பி. வர தாான் தலைமையேற்றிற்றுர். திரு. த. பாண்டியன் வரவேற்புரை யாற்றினார். அதன்பின் திருவாளர்கள் திருச்சி ஈகவரசன், ம. நடராசன், பிரகாசம், பாவலர் அகவன், விவேகானந்தம், சென்னை மணவைத் தம்பி, சென்னை அரு. கே. பாலன், பேரா. துமிழ்க் குடிமகன் ஆகியோர் பேசியதன் பின், இறுதி யாக, பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனூர் பேசினார். இரவு 10-30 மணியளவில் நிகழ்ச்சி முடிவுற்றது.

5. அரசுயர் பள்ளி, சாத்தனூர் இலக்கிய மன்றம் :

கடந்த கடகம் 7,(22-7-81) அறிவன் பிற்பகல் 3 மணியளவில், (வ.ஆ.) சாத்தனூர் அரசுயர் பள்ளியில் இலக்கிய மன்றத் தொடக்க விழா நடைபெற்றது. பள்ளித் தலைமையாசிரியர் திரு நா. கிருட்டிண முர்த்தி. க. இ; ஆ. ப. தலைமையேற்றிற்றுர். தமிழராசிரியர், புலவர் திரு. மு. ஆறு முகம். க. மு; ஆ. ப. வரவேற்புரையாற்றினார். ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் திரு. பொ. பச்சையப்பர் தமிழ்த்தாய் படத்திற்புச் செய்தார். திரு. இளையார் காரணர் உடை வழங்கினார். திரு. அர. வேங்கடராமர் ஆண்டுத் தேர்வில் முதலிடம் பெற்ற மாணவர்க்கு இலக்கினை மூங்கினார். திருக்குறள் பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. ச. அரங்கராசன் க. இ. வா. வினாகிக் கல்வியைத் தொடங்கி வைத்தார். புலவர். திரு. மா. முத்துச்சாமி க. மு. 'திருக்குறள் காட்டும் வாழ்வு' என்னும் பொருள் பற்றி உரையாற்றினார். இறுதியில் பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனூர் 'கலையுணர்வும் அறிவுணர்வும்' என்பது பற்றி அரியாதாரு சொற்பொழிவாற்றி இலக்கிய மன்றத்தைக் தொடங்கி வைத்தார். திரு. அ. முகமது ஆசாது நன்றியுரைக்குப் பின் நிகழ்ச்சி இணிது நிறைவுற்றது.

பிற செய்திகள்

1. தென்மொழி ஒலியர் மகன் தீருமணம் :

தென்மொழி ஒலியர் திரு வி. சின்ஜையா அவர்களின் மகன் மங்கை உல்லாசுக்கும் செல்வன் இராசவுக்கும், கடந்த 13-7-81-அன்று சென்றை-1-இல் திருமணம் நடைபெற்றது திருமணத்தில் கலைஞர்களும், வணிகர்களும், அறிஞர்களும் கலந்து கொண்டனர். புவலரே ரூப பெருஞ்சித்திருஞ்சூரம், 'தமிழ்' ஆசிரியர் செம்பியனும் திருமணத்தில் கலந்து கொண்டு மணமக்களை வாழுத்தினர்.

2. கந்தகேவல் - நாகரத்தினம் வரத்து !

தென்மொழியன்பர் செல்வன் பொ. கந்தகேவல், க. இ. செல்வி ப. நாகரத்தினம் ஆகியோர் திருமணம், கடந்த 3-8-81 அன்று, தஞ்சை, கண்பதி அக்கிரகாரத்தில், தி. க. பொதுச் செயலர் கி. வீரமணி அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. இது தானியற்ற ஒரு கலப்புமணம் ஆகும். மணமக்கள் நீடு வாழுத் தென்மொழி வாழ்த்துக்கிறது.

3. 'வழிபாட்டில் வள்ளண்மை' சென்றீட்டு வீழு:

கடந்த 5-7-81-இல், வடகோவை, கல்வி அகத்தில், அறிஞர் ஆ.ச.ஆணந்தன் அவர்களின் 'வழிபாட்டில் வள்ளண்மை' என்னும் ஆராய்ச்சி நூல், தவத்திரு. சாந்தலியுக அடிகளால் வெளியிடப் பெற்றது. புலவரேநு ச. மருதவாணநூர் நூலுப் பெற்றுக் கொண்டார். பேரா. திரு. ந. இராமநாதன் வாழ்த்துரை வழங்கினார். பேரா. திரு. இல செ. கந்தசாமி, க. மு. திறன்யவுகரசாமிற்றினார். புலவர். புலமைப் பித்தன் பெருரை நிகழ்த்தினார். நூலாசிரியர் நன்றி யுரையாற்றினார். தொடக்கத்தில் திரு. கு. வெ. கி. ஆசான் வர வேற்புரையாற்றினார். விழாவிற்கு திரு. வேலா. இராசமாணிக்களுர் தலைமை தாங்கினார்.

4. 'யாப்பு நூல்' அரசுகேற்ற வீழு :

சென்ற 28-6-81, அன்று காந்தைத் தமிழ் சங்கத்தில், புலவர் கு. ச. தமிழனுர் இபற்றிய 'யாப்புநூல்' அரங்கேற்ற விழா, முனை வர் பொற்கோ தலைமையில் சிறப்புடன் நடைபெற்றது. அறிஞர்கள், பேராசிரியர்கள், புலவர்கள் பலரும் கலந்து கொண்டு பல வகையில் நூலைத் திறனுய்வு செய்து உரையாற்றினர். மாலையில் பாராட்டாங்கமும் நடைபெற்றது.

5. பாவங்கள் ஓராண்டு நினைவு மலர் :

வரும் 15-1-82-இல் ஓராண்டு நிறைவெறும் பாவங்கள் நினைவு நாளில், 'பாவங்கள் நினைவு மலர்' ஒன்றை வெளிக் கொணர, திரு வாசுர் இயற்றமிழ் பயிற்றகம் முயக்கு வருகிறது. மலர் விலை பத்து உருபா ஆகும். முன்கூட்டித் தொகை விடுப்பார் உருபா ஆறு விடுத்தால் போதுமானது என அறிவிக்கப் பெற்றுள்ளது. தொடர புக்கு: புலவர் த. ச. தமிழன் இயற்றமிழ் பயிற்றகம், 19, பெருமான் இராயில் கீழ் விதி மடப்புரம், திருவாரூர்-610001.

தமிழ்நுக்கே சொந்தம் எனும் உணரவையும் வாட்டித் தமிழகத்திலே டலா வருகின்ற தென்மொழி¹ இதழைக் காணும் போது யளம் மகிழ் வந்திரது. தந்தை பெரியாருக்குப் பின் பாவலரேறு ஜீயா அவர்கள் தீவிணியானால் தமிழ் இனம், தமிழ்மொழி, தமிழ்நாடு என்று பேசுவே யாரும் இல்லை என்றே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

— மு. தமிழரசன், தருமபுரி-3.

ஓ : 857 : நெஞ்சம் திறந்த பாவலரேறு ஜீயா அவர்கட்டு அன்பு வணக்கங்கள். நலம். நலமறிப ஆசை. திருச்சிசில் நடந்த செயற்குழுவின் முடிவுகள் எதிர்காலத் தமிழகத்தில் நல்ல பயன் மிக்க விளைவைத் தருவனவாக அமையட்டும். எல்லா நிலைகளிலும் குழம்பிக் கிடக்கும் தமிழக மக்களுக்கு அவர்களின் அடிப்படை வாழ்வியல் சிக்கல்களை அலசிக் காட்டுவதன் வழியே நம்முடைய இயக்கத்தின் வளர்ச்சியும் வலுவும் அமையும். நாம் தொடங்க விருந்தும் கிழமை ஏடும் கொள்கை விளக்கப் பேச்சும் இவ்வகைப்பிலேயே முழுமையும் இயங்குதல் வேண்டும். குழு என்பதாக வெல்லாம் தலைமை அமைப்பு இருக்கல் நன்றான். குழுவாக ஜவார் இந்தானும் ஒருவரின் சிந்தனையே எல்லோரையும் இயக்கும். அவ்வகையில் தாங்கள் தலைமையேற்று வழிகாட்டி ஒளியேற்றலே பொருத்தம்.

— கு இராசேந்திரன், அண்ணுமலை நகர்.

ஓ 858 : தென்மொழி அன்பர்களுடன் பாவலரேறு தொடக்க உள்ள இயக்கம் தமிழின்ததைப் பிறவினாப் பிடிப்பினின்று மீட்கலேப கட்டுமென்றி, உலகில் எப்புறத்தும் எச்சிறு இனமும்கூட எவ்வோர் இத்தாலும் ஆளப்படுவதை-அடக்கப்படுவதை-எதிர்க்கும், அதையொட்டி உணர்வு முழுமையாக முபலும் — ஒரு பாந்த நோக்கத்தைக் குறிக்கொள்கை கொண்டிருத்தலும் நன்று.

ஓன் எனில் — நம் இந்தியாவிலேயே வடவாரியத்திருத் தமிழினம் மட்டுமின்றிய பலவினங்களும் அடிமையுற்று, தம் மூலப் பண்பாடு மறந்து துயின்று கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றையும் மீட்டலும், காத்தலும், ஒரு பாந்த நோக்கின் கண-நம் கடமையாகும். அவ்வியக்கம் குழுகாய நிலையில் — குறிஞ்சும், பொருளியலில் — பொதுவுடைமையையும், மூத்தன ஒழிப்பில் — பெரியாரியலையும், வழி காட்டியாய்க் கொள்ளல் நலம் என்பது என் கருத்து.

— க. சிங்காரவேல், திருச்சி-14.

ஓ : 859 : அன்புக்கும் மதிப்பிற்குமுரிய ஜீயா, வணக்கம்!... கழக அமைப்பில் தங்கட்டுத் தெரியாத தொன்றுமில்லை, இருப்பினும் ஒன்றைக் குறிப்பிட விழைகிறேன். எச் சூழ்நிலையிலும் தஜித் தமிழப் பயன்படுத்தத்தை விட்டுக் கொடுப்பது என்பது இருக்கக் கூடாது. பொதுமாந்தர்க்கு — சிற்றூர்ப் புறத்தார்க்குத் தனித்தமிழ் புரியாது என்றும் தருக்கம், இவறும் தருக்கமே. கம்ப இராமாயணத்தையும், பாரத நூலையும் செய்யுள் நிலையிலேயே படிக்கக் கேட்டுப் புரிந்து கொள்ளும் திறன் படைத்த சிற்றூர்க்காரர்கள் தம் தாய்த் தமிழைப் புரிந்து கொள்ள மாட்டார்களா? சமர்க்கிருதச் சொற்களையும், ஆங்கிலச் சொற்களையும், பாரசீகச் சொற்களையும் கேட்டு அவற்றின பொருள் காண்கின்ற நம மக்கள் தமிழ்ச் சொற்களின் பொருள் காண மாட்டார்களா? Bus-பெருந்து ஆனபொழுது புரிந்து கொண்டார்களே. Collector - மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஆகி விட்டாரே! Police - காவலர் ஆனபொழுது கட்டுப் படாமற யோய் விட்டார்களா? எனவே, தனித்தமிழ்க் கொள்கை வளிவு பெற வேண்டும்.

புதிய கழகம் குலப்பிரிவை வெறும் பேச்சுக்குக் கூட ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது. இக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எந்தச் சலுகையை முன்னிட்டும் குலப்பிரிவை எவ் வகையிலும் காட்டிக் கொள்ளக் கூடாது. மணவினையில் குலப்பிரிவு பார்க்காமல் இருக்க வேண்டும். மத நிலையிலும் எந்த ஒரு பிரிவையும் சார்ந்தவர்கள் என்பதிலிருந்து விடுபட வேண்டும். நடைமுறைக்குக்கந்ததையே கூற வேண்டும். வாய்ப் பந்தலை மக்கள் இனியும் விரும்ப மாட்டார்கள். மதுக்குடிப் பில் நம் கொள்கை என்ன வென்று தெளிவு படுத்திவிட வேண்டும். முழுப்பொதுவுடைமைக் கொள்கை என்பதையும் விளக்கி விட வேண்டும்.

தி. க. காரர்க்குக் கறுப்புச்சட்டையிருப்பது போல் பேராயக் கட்சிக்காரர்களுக்கு கைந்நாற் கவிகை இருப்பது போல் நமக்கும் ஒரு வகையைக் கைக் கொள்ளலாம். உழவும், நெசவும், பிற தொழிலும் செய்யும் தொழிலாளர்களின் சிக்கல்களை அறுக்க முனைய வேண்டும். சமுத்தமிழர் இன்னால் போக்குவதில் முனைப்பாய் விளங்க வேண்டும். முழுமையாக எண்ணி, ஆனால் புதுமையாகக் கழகத்தை நிறுவுக்கள். நீங்கள் என்ன கட்டாளையிட்டலும் ஏற்க அணியமாயுள் கொன்.

— சி. பாஸு, மின்பாறை

0 : 860 : மதிப்பிற்குரிய ஜொ, கடந்த கடகம் 10-இல் (துவீ 25-ஆம் பக்கவில்) நடந்த (திருச்சி, செயற்) கூட்டத்தில் தங்களைப் பார்த்துக் கலந்துரைபாடியதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன் ! தங்களைப் பார்ப்பது அதுவே முதன் முறையாகும் ! தங்களின் தகையிலாப் பேச்சும், முறைபிற்மாக் கருத்தும், அனைவர்க்கும் சமவாய்ப் பளிக்கும் நேரமை — பொறுமையும் என்னை மிகக் கவர்ந்தன ! பசுமரத்தாணி போல் என்னுள் பதிந்தன !

— ப. எழில்வாணன், பள்ளப்பட்டி, (கள்ள)

0 : 861 : மாண்புயர் பாவல்ரேறு ஜொ அவர்க்கு வணக்கம். திருச்சிசெயற்கூட்ட முடிவு உள்திற்கு ஆறுதலாக உள்து ஆயின் பொறுப்பும் கடமை உணர்வும் விழிப்பாக இருக்கத் தூண்டுகின்றன. தாங்கள் அன்று உரையாற்ற எடுத்துக் கொண்ட நேரம், உழைப்பு மிகுதியே. ஆயினும் உங்களின் உள்ளார்ந்த நாட்டுநலன் எப்படிப் பட்டதென்ற முழு உருவையும் அவ்வரை எடுத்துக் காட்டியது. குழகாய் அளவில், இயக்க அளவில், தங்களின் எதிர்கால அரசியல்-பொருள்கள் அளவில் தங்களின் தெளிவான் அறிவார்ந்த கருத்துகள் புலப்பட்டன. “இந்நிலை ஒன்று வாய்க்காதா ?” என அங்காந்து இருக்கும் உள்ளங்கள் உங்கள் வழி இனிச் செயல்படும். மற்றையும் இயக்கங்கள் போலன் றித் தம்மைத் தேய்த்துக் கொள்ளும் உறுப்பினாக்களைக் கொண்டதாய்த்தான் இவ் வியக்கம் இருக்கும். பெயருச் காகப் பொருளுக்காகப் பணிபுரியும் இழிவு இவ் வியக்க உறுப்பான் மையாக இராது. மெல்லவேயாயினும் திண்மையாக இவ்வியக்கப் பளசத்தான் செய்யும். முதாமையாக, இவ்வியக்கத்தின் பணியால் தெளிவில்லாப் பொதுமக்கள் தெளிவு பெறுவர். “தம் உரிமைதாம் யாவை ? தம் கடமைதாம் யாவை ?” என அறியா மாந்தர் அறிவர்;

(தொடர்ச்சி 37-ஆம் பக்கம்)